Nr. 50 Wtorek 2 Marca 1880. Rok 70.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa Nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 złr., półrocznie 8 złr., kwartalnie 4 złr., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca, lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesieczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Niniejszem rozpisuje się wybór uzupełniający posła do Izby deputowanych Rady państwa z kuryi wielkich posiadłości okręgu wyborczego Bochnia-Wieliczka-Brzesko na dzień 8go kwietnia b. r. Wybór ten będzie przeprowadzony w Bochni, a godzina i lokalności, w których wybór się odbędzie, będą podane do wiadomości wyborców kartami legitymacyjnemi, które im w właściwym czasie będą doręczone. Listę wyborców powyższego okręgu wyborczego ogłasza się jednocześnie w dzienniku urzędowym *Gazety Lwowskiej*.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa
We Lwowie dnia 27 lutego 1880.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 2 marca.

Silne wrażenie wywołał w Europie ukaz carski, którym gen. Loris-Melikow mianowany został naczelnikiem władzy wykonawczej, prawie wice cesarzem lub, jak to nawet w Rossyi mówią, dyktatorem. Mało kto przypuszczał, żeby po ostatnich groźnych wypadkach Rossya otrzymała konstytucyę lub przynajmniej jej surrogat zastosowany do obecnego stanu i dojrzałości politycznej społeczeństwa rossyjskiego. Byłaby to niejako kapitulacya systemu absolutnego, akt trwogi, który zamiast usunąć nihilistycznej konspiracyi grunt pod nogami, mógł nawet stanowić zachętę do dalszych zamachów na ład społeczny, zamachów, których plany na razie kryją się pod maską politycznych aspiracyj dla uzyskania większej popularności w kołach inteligentnych. Powtarzamy, że takiego ustępstwa mało kto mógł na seryo oczekiwać, ale jeszcze mniej spodziewaną była taka odpowiedź, jaką dano konspiracyi w postawieniu Loris-Melikowa na czele władzy wykonawczej z atrybucyami, jakich jeszcze żaden generał nie posiadał w Rossyi, odkąd ona weszła w grono mocarstw europejskich. Zdawało się, że na razie absolutny system zatrzyma się na tem stanowisku, na jakiem stanął po pierwszych zamachach, że dyskrecyonalna władza generalnych gubernatorów nie może być już więcej rozszerzoną, że wreszcie generał Gurko zastąpiony zostanie innym sprytniejszym generałem, który w tym samym zakresie władzy wyjątkowej lepiej potrafi osłaniać osobę cara. Zdawało się dalej, że po pewnej pauzie, gdy ustępstwo straci cechę kapitulacyi, Rossya otrzyma pewne instytucye liberalne, które stopniowo odwodzić zaczną inteligentną część społeczeństwa od udziału w spisku i zepchną nihilizm na to stanowisko, jakie zajmował przed wojną wschodnią. Byłby to początek okresu konstytucyjnego, zadatek tych swobód obywatelskich, które zapanowały we wszystkich państwach europejskich i stanowią niewzruszoną warownię przeciw takim konspiracyom, jakiemi obecnie Rossya jest podminowaną.

Krytyka publiczna najświeższych zarządzeń repressyjnych przeciw nihilizmowi wypadła wszędzie niepomyślnie i nigdzie nie wróży im dobrego rezultatu. Jeden z bardzo poważnych, wobec Rossyi wcale nieuprzedzonych dzienników porównuje obecną władzę Loris-Melikowa z organizacyą spiskowców i znajduje uderzające podobieństwo. Rossya chce pokonać nihilizm własną jego bronią, terroryzmem i bezwzględnością, ale nie posiada ani tak zaciekłych wykonawców surowego systemu, jakiemi nihilizm rozporządza, ani nie ma takiej swobody w wyborze środków, jaka służy tajnemu komitetowi rewolucyjnemu. Na wszystkie repressye odpowiadał dotąd nihilizm coraz śmielszemi czynami, więc obawiać się trzeba, że i teraz zechce pokazać światu swoją niewzruszoną wytrwałość i zuchwałość bez granic. Ale zamachy doszły w stopniowaniu swojem po granicę, po za którą wszelki dalszy krok uwieńczony skutkiem zamierzonym, musiałby już być ostateczną katastrofą, równałby się zagładzie legalnej władzy państwowej. Loris-Melikow posiada władzę tak rozległą, jakiej przed nim nikt w Rossyi nie posiadał, ale za to i odpowiedzialność jego jest olbrzymia. Jedni widzą w nim wielkiego zbawcę państwa, inni ostatniego reprezentanta dzisiejszego systemu.

Jeżeli pominiemy Turcyę, która zresztą nominalnie przynajmniej chce być zaliczaną do rzędu państw konstytucyjnych, to Rossya przedstawia się jako jedyna w dzisiejszej Europie, dokoła obsaczona i w wysokim stopniu zagrożona warownia systemu absolutnego. Ta walka rozpaczliwa dwóch przeciwników, z których jeden rozporządza armią żołnierzy, żandarmów i innych stróżów bezpieczeństwa, a drugi choć kryje się w lochach, na zawołanie posiada niewzruszonych niczem i dziwnie zręcznych wykonawców piekielnych nawet pomysłów, ta walka, w której jedna i druga strona pardonu ani nie daje ani nie przyjmuje, jest procesem historycznym niezmiernej doniosłości. Może system absolutny odniesie w Rossyi tryumf zupełny, może Loris-Melikow dokaże tego, co się nie powiodło takiemu nieustraszonemu żołnierzowi jak Gurko, w każdym razie tryumf ten nie może wpłynąć niekorzystnie na ustalone pojęcia o niedościgionej wyższości systemu konstytucyjnego. Najlepszym dowodem tej wyższości jest fakt, że po za Rossyą żadne społeczeństwo nawet pojąć nie może, jak mógł powstać, wzróść i rozgospodarować się taki potworny spisek we wszystkich warstwach i klasach ludności, jak potrafił wcisnąć się nawet do pilnie strzeżonego pałacu carskiego!

Lwów, 2 marca.

Dziennik Polski w numerze z dnia 29 lutego występuje z zarzutem przeciw rządowi krajowemu, że „mając co roku do dyspozycyi parę kroć sto tysięcy, **nigdy** ich nie wyczerpuje, i nie przedsiębierze robót zamierzonych, lecz **większą część** pieniędzy przeznaczonych na nie, przelewa napowrót do skarbu państwa", a na uzasadnienie tego zarzutu przytacza, że z dotacyi zeszłorocznej na drogi państwowe do dnia 1 lutego pozostało jeszcze blisko 120.000 zł. niezużytych. W odpowiedzi *Dziennikowi Polskiemu* możemy zapewnić, że z dotacyi drogowej roku zeszłego pozostało do dziś nie 120.000 ale 79.461 zł. $26^1/_2$ ct., i że suma ta według wszelkiego prawdopodobieństwa będzie w zupełności wyczerpaną na roboty około dróg państwowych. Oskarżenia, z jakiemi podobało się *Dziennikowi Polskiemu* wystąpić z tej okazyi tak przeciw rządowi krajowemu jak przeciw organom technicznym, są tem niewłaściwsze i niesprawiedliwsze, że jeśli kiedykolwiek, to właśnie w tym roku uczyniono wszystko, co tylko było możliwem, aby dotacya na roboty drogowe została wyczerpaną mimo nieprzewidzianych trudności, jakie temu stały na zawadzie. Rachunki kredytu zamykane były dotąd zawsze z końcem czerwca, tak, że roboty wykonane i odebrane w tym terminie, pokrywane być mogły z pozostałości kredytu przeznaczonego na rok

---

SEJM CZTEROLETNI

I.

Sejm czteroletni, napisał X. Waleryan Kalinka Tom I. W Krakowie, nakładem i czcionkami drukarni *Czasu*. str. 8 i 584 w wielkiej oktawce.

Wśród ogólnej posuchy w literaturze, przerywanej tylko obfitemi wydawnictwami surowych materyałów dziejowych, ukazanie się książki obszerniejszych rozmiarów, traktującej o ważnej epoce na podstawie licznych i nowych źródeł, byłoby już zjawiskiem wielce pożądanem. O ileż jednak większa jest radość powołanych i profanów, gdy zamiast suchego traktatu otrzymują dzieło, łączące z gruntownością badań wysokie zalety kompozycyi, z wytrawnością historycznego sądu świetny dar słowa i wdzięk powabnego opowiadania!

Wszystkie te tak rzadkie przymioty jednoczy w sobie niezrównane pióro Kalinki, które byłoby ozdobą każdego bogatszego nawet piśmiennictwa, niż nasze. Z historyków polskich tego stulecia można obok niego postawić jednego Szajnochę; ustępując autorowi *Jadwigi i Jagiełły* pod względem mistrzostwa w obrazowaniu i poetycznego na przedmiot poglądu, jest od niego wszechstronniejszym, przewyższa go trzeźwością w ocenieniu osób i wypadków, której nie można osięgnąć, stojąc z dala od historycznych robót, nie mając udziału w sprawach publicznych. Obdarzony również niepospolitem poczuciem artyzmu i talentem kompozycyi, celuje Kalinka wielkiemi zaletami miary proporcyi i umiejętności grupowania, a mniej przywiązując wagi do poetycznej czy retorycznej opisowości, dba głównie o głębsze w rzecz wniknięcie, o charakterystykę ludzi i sytuacyi, w czem nie ma i nie miał podobno u nas równego sobie. Jego wytrawny sąd o rzeczy i szlachetna prostota w przedstawieniu, jego niezwykła bystrość i znajomość politycznych stosunków, ujmuje i zachwyca szczególniej umysły dojrzalsze, nie dające się brać na lep pustej frazeologii, podczas gdy sentymentalni zwolennicy historycznego liryzmu, miłośnicy wielkich słów i wyśrubowanych sentencyj, mniej w nim smakować zwykli.

Autor *Ostatnich lat panowania Stanisława Augusta* pojawił się oczom zdziwionej publiczności od razu jako skończony, pierwszorzędny pisarz, bo nie znano dawniejszych jego pism, wydanych albo bezimiennie, albo pod pseudonimem, a jedno z pomiędzy nich, p. t. *Negocyacye Polski ze Szwecyą w latach 1651—53*, ogłoszone przed dwudziestu kilku laty w *Dodatku do Czasu* pod imieniem B. Kamińskiego, nie zwróciło uwagi nawet historyków z zawodu, i dopiero w ubiegłym roku doczekało się należnego uznania. W *Ostatnich latach* stanął znakomity autor u progu tego wielkiego sejmu, w którym upadająca Polska złożyła niejako swój testament polityczny. Widząc, jak dalece niedostatecznym jest dotychczasowy zasób naszych wiadomości o tej epoce, poświęcił jej Kalinka kilkanaście lat studyów, zbadał i zużytkował na ten cel stosy rękopiśmiennych materyałów, przedewszystkiem zaś archiwum Stanisława Augusta, którego połowa znajduje się w muzeum książąt Czartoryskich, połowa zaś w zbiorach pana Pawła Popiela — archiwum watykańskie, tajne archiwum państwa w Wiedniu i w Berlinie.

Nic przeto dziwnego, że rozporządzając bez porównania bogatszym i wszechstronniejszym zasobem talentu i źródeł dziejowych, niż wszyscy ci, co się dotąd zajmowali czteroletnim sejmem, pod wielu względami do odmiennych doszedł rezultatów. Sprawdzić i ocenić krytycznie trafność tych nowych poglądów mógłby jedynie ten, kto choć w przybliżeniu równie rozległe odbywał studya; rzecz więc naturalna, że my, pisząc niniejsze słowa w niewiele dni po ukazaniu się książki, tak, iż zaledwie mieliśmy dość czasu na przeczytanie jej jednym tchem — ograniczymy się do streszczenia ważniejszych zapatrywań autora i podania kilku wyjątków z tego pomnikowego dzieła mniej szczęśliwemu od nas czytelnikowi, który nie miał go jeszcze w ręku.

„W epoce, którąśmy opowiedzieli — mówi czcigodny autor na ostatniej karcie — błędy i zaniedbania popełniono wielkie, a tak stanowcze, że później, choć się spostrzeżono, już ich naprawić nie było czasu i siły. Nie na króla spada główna odpowiedzialność, inni winniejsi; chociaż w pewnej mierze wszyscy jednakowo byli winni. Nie brakowało w tym sejmie ludzi zacnych, nie brakowało i patryotycznego zapału; zdolnych liczono wielu, światłych i rozumnych kilku, choć politycznych głów nie było." Tak brzmi w najzwięźlejszem streszczeniu sąd O. Kalinki o ludziach czteroletniego sejmu i o jego działalności podczas pierwszych piętnastu miesięcy — sąd zaiste surowy, zwłaszcza w porównaniu z optymistycznemi zdaniami dawniejszych historyków, lecz poparty wielu, i to bardzo silnemi dowodami.

Epoka, która poprzedziła sejm czteroletni, nie zapowiadała bynajmniej tego stanowczego przełomu, tych wielkich przeobrażeń i reform, jakie powstały w ciągu obrad sejmowych. Naprożnobyś szukał wzmianki o nich w instrukcyach sejmowych; „wszystko to, zarówno jak broszury polityczne, które w czasie sejmowym kraj zalały, zrodziło się dopiero później pod wpływem stolicy i rad pruskich; z salonów wielkich dam przechodziło nieraz do sejmu i na bruk warszawski; niejedno też naleciało z wiatrem francuskim."

Czego jednak nie głosiła martwa litera sejmikowych uchwał, to z razu bezwiednie drzemało na dnie serc lepszej i światlejszej części narodu. Lubo wielu posłów wyszło jeszcze z atmosfery bezmyślnej apatyi i nierządu, nowe pokolenie wzrosłe pod grozą dotkliwych klęsk i niewymownych upokorzeń, odczuwało gorąco konieczną potrzebę zmiany. Dreszczem szlachetnego oburzenia przejmowała ich zuchwałość wszechwładnego Stackelberga, ciągłe z nim spólnictwo partyi dworskiej i zawisłość samego Stanisława Augusta, obok którego spostrzegali kilka osobistości zhańbionych przedajnością. „Wprawdzie uległość króla względem Rossyi mogła razić słusznie, o ile nie z interesu politycznego Rzplitej wypływała, lecz z charakteru Stanisława Augusta, z jego przeszłości i nawyknienia"; ale zarzut ten nie dosięgał wybitniejszych osobistości z królewskiego obozu. Stronnictwo to, widząc niemoc, rozprzężenie i anarchię Rzpltej, uważało za rzecz przykrej powinności znosić kuratelę potężnej sąsiadki, dopóki się społeczeństwo nie podźwignie, nie odrodzi tak, by o własnej sile mogło stawić czoło zewnętrznym burzom. „Dziecińsfwem jest, chcieć skutek usunąć a przyczynę zostawiać, działać przeciw otruciu, a trucizny się nie wyrzekać; ale tego właśnie nie rozumieli dorastający patryoci, którzy sobie zaraz monopol patryotyzmu przywłaszczyli, a nie mieli zgoła pojęcia o tem, czego naród

ubiegły. Na taki okres obliczone były także roboty bieżącego roku budżetowego, gdy tymczasem ustawa skarbowa z r. 1879 postanowiła, że termin wyczerpania dotacyi upływa tego roku z ostatnim marca. Tym sposobem okres rachunkowy skrócony został o całe trzy miesiące, a gdy się zważy, że ustawa skarbowa stanęła dopiero w czerwcu, ubytek czasu okaże się nawet znacznie większy. Do tak uszczuplonego czasu przyłączyły się nadto inne niepokonane trudności, a mianowicie ustawiczne słoty w lecie i jesieni, które udaremniły zupełnie znaczną część robót około dróg państwowych. Wiedzą o tem najlepiej gospodarze wiejscy, ile robót zaniechać trzeba było dla niepogody, ile plonów zniszczało — a z temi samemi przeszkodami musiały walczyć także budowle publiczne. Mimo tych przeszkód rząd krajowy poczynił wcześnie wszelkie starania, aby ile możności wyzyskać pozostały jeszcze zapas czasu i wyczerpać dotacyę. I tak okólnikiem swym z dnia 22 stycznia b. r. poleciło Namiestnictwo, aby najdalej do 10 marca przedłożone zostały wszystkie poświadczenia robót już wykonanych i takich, które wykonane jeszcze być mogą, dostaw szutru i t. p., tak, aby wypłata nastąpić mogła w nowym terminie oznaczonym przez ustawę skarbową z roku 1879. Nadto zezwoliło ces. król. Namiestnictwo wyjątkowo na zatrzymanie tylko 5 prc. raty kollaudacyjnej zamiast zwyczajnej 10 procentowej. Wobec tego faktycznego stanu rzeczy upad ją wszystkie zarzuty i podejrzenia, z którymi *Dziennik Polski* wystąpić uznał za rzecz stosowną. Jakkolwiek wszystko przemawia za tem, że cała dotacya drogowa będzie wyczerpaną, nie od rzeczy będzie może podnieść jeszcze, że gdyby nawet tak nie było, gdyby nawet okazała się jakaś pozostałość, to byłaby nieznaczną i wcale nie wypływałoby z tego, jak to *Dziennik Polski* twierdzi, jakoby z dotacyj przyznanych przepadały pozostałości z uszczerbkiem robót krajowych i zarobkującej ludności. Poniższe zestawienie dotacyj z ostatnich lat siedmiu przekona *Dziennik Polski*, że nawet gdyby tego roku jakaś pozostałość musiała być istotnie zwróconą — różnica ostateczna nie wypadłaby jeszcze z uszczerbkiem kraju. Zestawienie to posłuży także za najwymowniejsze odparcie zarzutu, jakoby rząd nigdy nie wyczerpywał dotacyi, lecz większą część ich przelewał napowrót do skarbu.

W roku 1872 przyzwolono 877.000 zł., wydano 973.000 zł.; a zatem wydano więcej o 96.000 zł.

W roku 1873 przyzwolono 922.000 zł, wydano 922.000 zł; wydano zatem wszystko.

W roku 1874 przyzwolono 922.000 zł., wydano 909.257 zł. 20 ct.; wydano zatem mniej o 12.742 zł. 80 ct.

W roku 1875 przyzwolono 925.000 zł., wydano 908.894 zł. 62 ct.; wydano tedy mniej o 16.105 zł. 38 ct

W roku 1876 przyzwolono 885.000 zł., wydano 884.967 zł. 11½ ct.; wydano tedy mniej o 32 zł. 88½ ct.

W roku 1877 przyzwolono 850.000 zł., wydano 850.000 zł; wydano zatem wszystko.

W roku 1878 przyzwolono 840.000 zł., wydano 840.000 zł; wydano zatem wszystko.

Rachunek bardzo łatwy. Użyto razem niżej dotacyi o 28.8·1 zł. 6½ ct., a natomiast użyto po nad dotacyę 96.000 zł. Okazuje się zatem w rezultacie, że w przeciągu ostatnich lat siedmiu wydano na roboty o 67.118 zł. 93½ ct. więcej, niż wynosiły dotacye.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Niemcy i Francya).

W paryskim liście wiedeńskiego *Tagblattu* z dnia 28 lutego czytamy: „Blizkie odwołanie księcia Hohenlohe z niemieckiej ambasady sprawia tu głębokie wrażenie. Paryskie koła polityczne były wprawdzie od czasu ustąpienia Waddingtona przygotowane na zmianę w reprezentacyi Niemiec. Bismarck dał w sposób otwarty kilkakrotnie w Paryżu do zrozumienia, że uważa pana Waddingtona za rękojmię dobrych stosunków pomiędzy Niemcami i Francyą, a upadek Waddingtona, który przypisywano w Berlinie p. Gambecie, rozdrażnił kanclerza w najwyższym stopniu. Podczas narad, które poprzedziły utworzenie ministerstwa Freycineta, podnoszono podobno, że ks. Bismarck przypisuj- pozostaniu p. Waddingtona w rządzie wielkie znaczenie. Jedna z osób, które brały udział w tej naradzie, miała się nawet w sposób ostry wyrazić o tem: „Takim więc sposobem pan Waddington nie byłby właściwie rękojmią, ale zakładnikiem pokoju!" Na razie odstąpiono jednak od nominacyi Freycineta. Dymisya St. Valliera zirytowała jeszcze bardziej księcia Bismarcka. Udało się wprawdzie nakłonić ambasadora francuzkiego do pozostania w Berlinie. Rozmowa jego w pałacu elizejskim, po której cofnął swoją dymisyę, trwała zaledwie kwadrans. Zdaje się więc, że pan Grévy przytoczył bardzo ważne motywa, które wpłynęły na patryotyczne uczucia pana St. Valliera i skłoniły go do pozostania w Berlinie. W rzeczy samej doznawano tu takiego uczucia, że gdyby równocześnie z Waddingtonem St. Vallier miał ustąpić, mogłoby to w Berlinie być uważan- za akt otwartego „buntu" Francyi. Ale książę Bismarck nie mógł tak po prostu przejść do porządku dziennego nad dymisyą Waddingtona, gdyż przez nią wbrew jego woli została usunięta z szachownicy polityki europejskiej jedna z ważniejszych figur a zmiana kierującej osobistości w ministerstwie francuskiem spraw zewnętrznych zupełnie inaczej się dokonała aniżeli w Austryi, gdzie hr. Andrass- postarał się o to, aby jego następca był także spadkobiercą s mpatyj kanclerza niemieckiego. Bardzo gorliwe starania Grévyego i Gambetty, aby nakłonić St. Valliera do pozostania w Berlinie, były już wprawdzie pewną satysfakcyą dla Bismarcka, ale mimo to postanowiono w Berlinie urządzić jaskrawą demonstracyę, aby stojącej we Francyi u steru partyi jasno przedstawić swoje stanowisko. W dyplomatycznych kołach Europy powtarzano od lat kilku: „Dopóki Nowików jest ambasadorem w Wiedniu a książę Hohenlohe w Paryżu, dopóty będziemy mieli pokój". Nowikow i Hohenlohe uchodzili niejako za polityczne barometry. Możnaby obecnie spodziewać się niepogody. Zdaje się, że książę Bismarck przez prowizoryczne odwołanie Hohenlohego chciał pokazać ministerstwu Freycineta i partyi Gambetty, jak daleko rzeczy ewentualnie zajść mogą. Demonstracya odniosła skutek, zaniepokojenie w Paryżu jest dość wielkie, silniejsze jednakże po między publicznością an żeli w kołach oficyalnych. Wasz korespondent miał wczoraj zaszczyt mówić z pewną bardzo wysoko we Francyi postawioną osobistoscią, a to o politycznem zaniepokojeniu w obecnej chwili Osobistość ta powątpiewała o tem, aby pokój w obecnym roku na prawdę miał być zagrożony i wyrzekła między innemi: „Mogę powiedzieć, że jestem tego pewien." Fakt, że książę Hohenlohe na dłuższy czas opuści Paryż, był już wiadomym, ale nie lekceważąc sobie jego znaczenia, przytaczają oficyalne koła polityczne w Paryżu następujące łagodzące okoliczności: Znaną powszechnie jest rzeczą, że stan zdrowia księcia Bismarcka pozostawia wiele do życzenia: wprawdzie nie zagraża mu żadne bezpośrednie niebezpieczeństwo, ale jest on tak cierpiący, że bardzo często nie może pracować. A właśnie podczas obrad nad ustawą wojskową w parlamencie potrzebuje książę odpowiedniej osobistości, któraby go w danym razie mogła zastąpić. Taką osobistością jest książę Hohenlohe, ktory także wobec cesarza Wilhelma umie skutecznie reprezentować idee ks. Bismarcka. Wiadomości o stanie zdrowia kanclerza są zupełnie autentyczne. Prawdą jest także, że książę Bismarck nalega na to, aby Hohenlohe powrócił jako wice-kanclerz do Berlina; a nie ulega wątpliwości, że małżonka księcia nie chce się przenieść do Berlina. Twierdzenie *Timesa*, jakoby rodzina Hohenlohego cichaczem opuściła Paryż, z czego wspomniany dziennik wnosi, że cała ta sprawa od dawna została ukartowaną, jest zupełnie bezpodstawne. Księżna odjedzie do Królestwa polskiego, gdzie posiada dobra. Syn księcia bawi już od roku w Berlinie jako oficer dragonów; córka nie mogła więc sama pozostać w Paryżu, skoro ojciec musiał wyjechać Zresztą panuje tutaj przekonanie, że książę Hohenlohe, jakkolwiek może dla pomagania w pracy kanclerzowi pozostanie aż do Wielkanocy w Berlinie, powróci jednak do Paryża na swoje stanowisko. Albowiem nie książę Hohenlohe ale hr. Hatzfeld ma być wice-kanclerzem w Berlinie. Odnośna nominacya tylko dlatego została odroczoną, ponieważ hrabia prowadzi właśnie proces z swoją żoną o rozwód. W końcu należy jeszcze wspomnieć, że ks. Hohenlohe przed swoim wyjazdem do Berlina wyraził się w sposób stanowczy wobec p. Freycineta, iż będzie obecny na najbliższej *soirée* u francuskiego ministra spraw zewnętrznych. Wszystkie te szczegóły przemawiają za tem, że, jakkolwiek istnieje pewne naprężenie z powodu podejrzenia ks. Bismarcka, iż pomiędzy Rossyą a Francyą przyszło do serdecznego zbliżenia, nie grozi jednak pokojowi europejskiemu bezpośrednie niebezpieczeństwo. Jak już powiedziałem, wątpliwą jeszcze jest rzeczą, czy książę Hehenlohe opusci ostatecznie Paryż. Ale nawet w takim razie dołoży Francya, jak mnie zapewniano, wszelkich starań, aby uniknąć wojny. Należy jeszcze zwrócić uwagę na to, że francuskie ministerstwo wojny wypracowało projekt pomnożenia kadr wojskowych. Jeżeliby z czasu potrzebnego do takiego uzupełnienia uzbrojeń wnosić można było o stanie atmosfery politycznej, to nie należałoby się spodziewać rychłego zakłócenia pokoju."

(Italia irredenta).

Odezwa komitetu lombardzkiego (*Comitato Lombardo*), o której wspomnieliśmy już przed kilku dniami, jest nędzną chryją, pełną pustych słów i śmiesznych pogróżek, a sam ton jej żakowski świadczy, kto stoi za tą fanfaronadą. Jeżeli ją przytaczamy, to tylko jako zabawne *curiosum*. Oto jak opiewa ta proklamacya „Bracia! Was, którzy krwią obywatelską zrosiliście ojczyste błonie, aby przywrócić jedność Włoch; Was, którzy na polach walki pod Magentą i Solferino krwią własną zmazaliście hańbę ojczyzny; Was, którzy potraciliście synów w dalekim Krymie, gdzie chodziło o obronę świętych praw zaczepionego narodu — Was obraża dzisiaj cudzoziemiec, nazywając Was podłymi, niewdzięcznymi, niegodziwcami i dodając, że jedność Włoch nie jest Waszem dziełem ale tylko mocarstw, że w radzie europejskiej głos Wasz nie ma prawie żadnego znaczenia, że tylko z grzeczności macie do niej przystęp; że wreszcie wystawiacie się na śmieszność, szukając w każdym ruchu europejskim powodu do kompensaty terytoryalnej, nie mając do niej żadnego tytułu prawnego, oprócz tego, że jesteście narodem rewolucyjnym który utrzymuje Europę w ciągłym niepokoju a skutkiem tego i w pogotowiu wojennem. Włosi! Za zbrodnię poczytano Wam, że żądacie tego, co jest Waszem. Czyż Prusy nie okazały się ambitnemi, gdy wydarły Francyi Alzacyę i Lotaryngię? Czyż nie okazała się taką samą Anglia, gdy sobie przywłaszczyła wyspę Cypr? Czyż Francya nie była ambitną, gdy Niceę i Sabaudyę odebrała Włochom? Czy nie była i nie jest ambitną Rossya, gdy od pół wieku podnosi sztandar wojenny, aby opanować stolicę turecką? Czyż wreszcie nie jest także ambitną Austrya, która nie wziąwszy najmniejszego udziału w wojnie wschodniej, zagarnęła sobie Bośnię i Hercegowinę?... Tak, z pewnością! A Włochy przewracają w Europie wszystko do góry nogami. Włochy są ambitne, ponieważ żądają zwrotu kawałka ziemi włoskiej! I nazwano nas niewdzięcznymi. Ale względem kogo okazujemy się niewdzięcznymi? Może względem Anglii? Ale czyż nie pomogliśmy Anglikom w wojnie krymskiej? Może względem Prus które nie zaprotestowały przeciw zajęciu Rzymu? Nie było to połączone z wielkim kosztem dla nowo powstałego państwa niemieckiego, dla którego Włochy poniosły największą ofiarę, to jest ofiarę własnego honoru, bo nie użyczyły Francyi przyobiecanej pomocy. Może względem Francyi, która z nami walczyła przeciw wspólnemu nieprzyjacielowi? Czyż Włochy temu narodowi nie opłaciły się drogo, poświęcając dla niego Sabaudyę i Niceę? pozostaje jeszcze zapytać, czy może nie powinniśmy okazywać się wdzięcznymi względem naszego północnego sąsiada, to jest względem Austryi? Precz z tem! Precz z roztropnością; precz z polityką wyczekiwania, umiarkowania i spokoju, hańby i wstydu! Nie będziemy tak dzikimi jak nihiliści rossyjscy, którzy walczą przeciw swojemu władcy i zagrażają własnej ojczyznie. Będziemy stali po stronie naszego ukochanego władcy, po stronie rodziny króla, zwanego mężem honoru Dalecy od tego, aby zagrażać własnym braciom, poniesiemy jednak nihilistyczne spustoszenie na ziemie nieprzyjacielską i nie spoczniemy, dopóki ostatnia piędź ziemi włoskiej nie zostanie zwrócona Włochom — ostatnie nasze słowa będą: Niech żyje niewyzwolona część Włoch, niech żyje król, niech żyje Garibaldi! A sztandar nasz będzie nosił krwawemi głoskami wypisane hasło: „Przysięgam zwrócić Italii jej dzierżawy lub też poledz z mieczem w ręku".

Dawno już nie widzieliśmy tylu walecznych słów zebranych w jedną całość. I gdyby słowa starczyły za czyny, a wykrzykniki odnosiły taki skutek jak kartacze, jużby pół Europy po tej odezwie leżało u stóp *Italii irredenty*, a Adryatyk cały byłby morzem włoskiem. Na szczęście odezwami nie zdobywa się krajów, a od walecznych słów do walecznych czynów — bardzo we Włoszech daleko!...

KRONIKA

— **Na dochód Szlązaków** głodem dotkniętych w teatrze hr. Skarbka jutro we środę, po raz pierwszy żart sceniczny w 1 akcie J. Aleksandra hr. Fredry *Trzy domina* oraz dwuaktowa komedya tegoż autora *Ubogi czy bogaty?* — również po raz pierwszy. Dalej koncert o następującym programie: 1) Gounoda solo *Ave Maria* odśpiewa pani Donatti przy akompaniamencie skrzypców i fortepianu (pp. Schwabl i Jarecki). 2) F. S. „Niezapominajka i „Bolero" z Nieszporów sycylijskich Verdiego, odśpiewa pani Dowiakowska. 3 Rossiniego duet *Stabat Mater*, odśpiewają panie Dowiakowska i Donatti. Na zakończenie wieczoru obraz z żywych osób „Dobroczynność" układu p Karola Młodnickiego. Początek o godzinie 7 wieczór Biletów nabywać można w księgarni polskiej a w dzień przedstawienia wieczorem w kasie. Afisz powiada, że loże pierwszego piętra i parterowe już rozsprzedane, co jest najlepszym dowodem żywego zajęcia, jakie dobroczynne to przedstawienie budzi w publiczności lwowskiej.

* **Zapiski policyjne.** Panu S. L., z pomieszkania pod l. 11, przy ulicy Szpitalnej, skradziono 36 łokci perkalu. panu S. M., z Kulikowa, z wozu na placu Strzeleckim pakę napełnioną zapałkami. — Pani K. H., zgubiła na ulicy Żółkiewskiej, książeczkę kasy zaliczkowej stowarzyszenia urzędników, w której się znajdowały dwa kwity i arkusz płatniczy.

— **Zgubiono** wczoraj rano w drodze z górnej części ulicy Kurkowej przez ulicę Ruską na Wekslarską, a z tamtąd na Łyczaków,

---

i państwo potrzebują dla swego zdrowia i mocy. Z młodszem pokoleniem w Warszawie trzymały kobiety, które zawsze uczuciem wyprzedzają mężczyzn, ale też wszystko ważą zazwyczaj na szali uczucia. Jednym i drugim zdawało się, że bezsilność Rzpltej nie w narodzie leży, lecz w Rossyi, w jej przywłaszczonej przewadze, w narzuconych przez nią krępujących prawach, że dość zatem z Rosyą zerwać, aby naród, co utracił, od razu odzyskał i stał się, jak niegdyś, rządny, potężny i sławny. Naraz ze wszystkich kątów serca i imaginacyi wylatywały hurmem nadzieje i życzenia, i nie wątpiono, że kiedy się zechce, spełnią się natychmiast, i że każdy prawy Polak winien podzielać to zdanie, a kto miał inne, kto rzeczy brał zimniej i ostrożniej, ten przez to samo uchodził za bezdusznego egoistę, za sprzedanego Rossyi. W ten sposób ów budzący się patryotyzm młodzieży i kobiet, serdeczny, szlachetny, ale bardzo niedojrzały, stawał w otwartym antagonizmie — nie tyle z apatyą lub z duchem anarchii, bo te umiały się ugiąć — ile z królem i gronem wytrawnych i miłujących kraj obywateli, którzy za wszystkich pracowali, w zależności od Rossyi, bo inaczej nie mogli."

Jednem z najwalniejszych zadań sejmu było powiększenie zasobów państwa i sił zbrojnych, któreby Polsce zdolne były zjednać powagę wobec zagranicy. „Aukcya wojska i poprawki wewnętrzne, oto nasza na teraz robota" — mawiał Stanisław August przed zagajeniem obrad. Był to w zasadzie powszechnie przyjęty program; podpisali go wszyscy członkowie skonfederowanego sejmu, a król w myśl tej uchwały w propozycyach od tronu zalecał gorąco jak najrychlejsze wyszukanie nowych źródeł dochodu, aby ów program módz wprowadzić w życie.

Należy żałować, że sejm nie wziął sobie królewskiej rady do serca. „Uchwalając przedewszystkiem podatki na wojsko, byłby złożył dowód nietylko prawdziwej miłości kraju, ale i rozumu politycznego; armii byłby przyniósł trwałą podstawę, lecz i miarę właściwą; siebie i naród byłby ochronił od pokus kłamliwego lub sentymentalnego patryotyzmu, a u sąsiadów i w całej Europie byłby rozbudził szacunek dla dźwigającego się z niemocy państwa.... Na nieszczęście deklaracya pruska zatarła w pamięci Sejmu od jednego razu i zasady aktu związkowego i propozycye od tronu. Sam fakt, że znalazła się potęga, która Rossyi śmie stawić czoło; że tą potęgą był dwór berliński, który petersburgskiemu tak długo nadskakiwał; że dzisiaj poważa się on zagrozić mu wojną, a spółcześnie, iż do Rzpltej z takiem uszanowaniem, z życzliwością dobrego sąsiada przemawia, wprawił Warszawę w odurzenie, zawrót głowy, wywołał niewidziany od dawna patryotyzm, ale i skrzywił go od razu. Odtąd być patryotą, znaczyło być stronnikiem Prus, i ten tylko dobrze radził, ten był prawym, serdecznym Polakiem, kto króla pruskiego uwielbiał a Rossyi nienawidził i z tem się głośno popisywał, rząd polski za nic miał, Stanisława Augusta ucinkami szczypał. Młodzież i kobiety rozgościły się w galeryach sejmowych, gospodarzyły w sejmie. Pod ich okiem i oklaskami musieli umilknąć roztropniejsi, w morzu gawędy i patetycznych frazesów utonął rozsądek publiczny. Gadano bez końca, o czem kto chciał; winszowano sobie wielkich dzieł, których sejm dokonał, lub ma dokonać. Nic jeszcze nie zrobiwszy, konfederacya została zbawczynią narodu, uczuła się wielką, potężną, bezpieczną, dla tego że król pruski pokazał Moskwie zęby!.. "

mały okrągły woreczek damski ręcznej roboty, w którym się znajdował jeden banknot na 50 zł. Rzetelny znalazca raczy oddać tę zgubę właścicielce, mieszkającej pod l. 19. przy ulicy Kurkowej, na 1 piętrze na prawo.

(k) **Niezwykły widok** przedstawia obecnie rozległa równina, którą widać z Wysokiego Zamku w północno wschodniej stronie naszego miasta, roztaczającą się u stóp pasma wzgórz Gołogór z biegiem Pełtwi i drogi żelaznej Brodzkiej. Jak okiem tylko zasięgnąć, aż po stacyę Barszczowicką pokryta jest ta równina błękitnemi zwierciadłami wód, które się łączą dla oka w jedną ogromną rzekę z licznemi ramionami i odnogami, wśród których rozsiane są liczne kępy łąk i czarnoziemu, dwudniową rozcieczą zupełnie już obnażonych ze śniegu, który jeszcze niedawno pokrywał je warstwą kilka stóp grubą. Wioski Zniesienie, Krzywczyce, Podborce, Mikłaszów, z jednej, a Zboiska, Malechów, Laszki, Sroki, Prusy i Barszczowice z drugiej strony stanowią brzegi tej potężnej rzeki, dochodzącej aż do ogrodów przedmiejskich na Korytach i Zamarstynowie. Ileż uroku przybyłoby widokom, jakie nam daje góra Zamkowa, gdyby rzeka taka, oczywiście w karby należyte ujęta, ożywiała stale rozległy obraz doliny Pełtewskiej.

— **O uwięzionym** w Wiedniu i odstawionym już do sądu karnego w Krakowie techniku Konradzie Korytyńskim, opowiada *Presse*, iż tenże był prezesem towarzystwa naukowego techników polskich we Wiedniu, liczy obecnie lat 27 i dobrze odbył studya na politechnice wiedeńskiej. Jestto człowiek inteligentny i gładki, ale zamknięty w sobie. Brał żywy udział w innych także stowarzyszeniach polskich w Wiedniu, a zeszłej jesieni należał do grona amatorów, którzy urządzali tamże polskie przedstawienie. Często przyjmował kolegów w swem mieszkaniu, były to jednak zebrania tak poważne, że nie zwracały uwagi domowników. Już przed dwoma miesiącami policya zwróciła była oko na Korytyńskiego, gdy aresztować musiała jednego z jego przyjaciół, w chwili kiedy wchodził do jego mieszkania.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Frankfurcie nad Menem znany frenolog dr. Gustaw Scheve, przeżywszy lat 65; w Paryżu senator, jeden z najpierwszych przemysłowców francuskich, Cunin-Gridaine, syn ministra z czasów Ludwika Filipa, w 61 roku życia; w Paryżu jeden z przywódców klerykalno monarchicznego stronnictwa we Francyi, hr. Benoist d'Azy, znakomity finansista, wiceprezydent zgromadzenia narodowego w latach 1871—1875, w 84 roku życia.

— **Pomnik Chopina** w kościele Swiętokrzyskim w Warszawie, będzie dnia 5 b. m., jako w dniu imienin mistrza odsłonięty po solennem nabożeństwie, podczas którego chóry tow. muzycznego, pod kierunkiem p. Żeleńskiego, wykonają mszę żałobną Moniuszki.

— **Powodzie** są znowu na porządku dziennym wskutek nagłej odwilży. W Styryi zwłaszcza strumienie alpejskie wezbrały w groźny sposób. Dunaj był w ostatnich dniach najgroźniejszy pod Preszburgiem.

— **Rozbójnik** Józef Harsanyi w tych dniach na drodze między Bikaczem a Nagy Dorogh w tolneńskiem hrabstwie napadł na wóz pocztowy, zamordował pocztyliona i zrabował pocztę pieniężną. Harsanyi znajduje się już w ręku sprawiedliwości a pieniądze, które zrabował, znaleziono zakopane w polu.

— **Przebicie tunelu** św. Gotarda góruje obecnie nad innemi wypadkami kroniki bieżącej. Wielkie przedsięwzięcie dokonane zostało stosunkowo bardzo pomyślnie, prędzej niż projektowano i z mniejszemi ofiarami niż tego oczekiwać było można, dzięki głównie doskonałym maszynom, a mianowicie świdrom, nowokonstruowanym już po przebiciu tunelu M. Cenis. Na całej, blisko 15 kilometrowej długości tunelu, natrafiono na ziemię nieoporną zaledwie w długości 70 kilometrów i całe to miejsce zostało należycie wybudowane, ażeby nie dopuścić usuwania się warstw. Wczoraj już donieśliśmy, że w sobotę wieczorem przebicie było faktem dokonanym ostatnią ściankę wszakże, przedzielającą obie połowy tunelu, pozostawiono do wczoraj, ponieważ miała być rozsadzoną podczas wielkiej uroczystości pamiątkowej, w obecności przedstawicieli najwyższych władz szwajcarskich. Obchód właściwy odbyć się miał w Airolo, u południowego wylotu tunelu, a do wnętrza jego zaproszono wszystkiego około 200 osób już razem z robotnikami, którzy mieli ostatecznie uprzątnąć ostatnią ścianę.

— **Straszne nieszczęście** zdarzyło się w tych dniach w dzielnicy londyńskiej Vanxhall. Na składzie drzewa w pobliżu *quai* Alberta 40 ludzi zatrudnionych było rąbaniem drzewa opałowego i układaniem polan w stosy. Nagle jeden ze stosów, 45 stóp wysoki, ze strasznym łoskotem runął i pogrzebał 15 ludzi, kobiet i mężczyzn. Po upływie dłuższego czasu dopiero zdołano wydobyć tych nieszczęśliwych z pod prawdziwej góry polan i pięcioro z nich już nie żyło, inni zaś ciężko byli uszkodzeni!

— **Wielkie sprzeniewierzenie** jest znowu na porządku dziennym kronik dzienników rossyjskich. Na kolei Orenburskiej, jak donosi *Gołos*, odbyte śledztwo wykryło, że przez trzy lata dokonywano tam malwersacyj z opałem i innemi materyałami, w skutek czego deficyt urósł do 400 000 rubli.

— **Niesłychany wypadek** w dziejach Turcyi, jak donosi jeden z korespondentów stambulskich, żywo zajmuje obecnie umysły w stolicy padyszacha. Pewna rozwiedziona z mężem Turczynka wniosła na ręce ministra spraw zewnętrznych. Sawasza baszy, *mazbatę*, t. j. prośbę, ażeby jej wolno było poślubić pewnego chrześcianina, Francuza. Minister, nie wiedząc, co począć z tym fantem, zwłaszcza gdy i ambasador francuski żywo zainteresował się prośbą Turczynki, umył ręce i podając niekompetencyę władzy cywilnej i oddał tę prośbę do rozstrzygnięcia szeikowi-ul-islam, jako duchownej głowie wyznawców proroka. Dotychczas tylko w jednej Albanii dozwolone były według ustaw ottomańskich małżeństwa mieszane pomiędzy muzułmanami a chrześcianami, gdyż w kraju tym ludność nietyle hołduje zasadzie wyłączności wyznaniowej, jak zasadzie narodowej, w innych prowincyach tureckich wszakże nic podobnego jeszcze się nie zdarzyło. Wyrok tedy szeika-ul-islam będzie tym razem miał zasadnicze znaczenie i stanowić może epokę w obyczajowym rozwoju Turcyi.

— **Zamach na pociąg.** Na linii kolejowej Genua Pisa dnia 20 lutego budnik obchodząc tor, spostrzegł w odległości dwóch kilometrów od stacyi Spezia zerwane i w poprzek toru położone szyny, a to przed nadejściem pociągu pospiesznego. Korespondent rzymski *Germanii* opowiadając o tym wypadku dodaje, iż złoczyńcy chcieli sprowadzić katastrofę w przypuszczeniu, iż owym pociągiem pospiesznym wracać będzie z Genuy do Rzymu królewicz Amadeusz z księciem Carignan, ażeby ich pozbawić życia, ponieważ zwłaszcza królewicz Amadeusz uważany jest przez stronnictwo przewrotu we Włoszech za największego przeciwnika jego. Tymczasem królewicz przejeżdżał z powodu opóźnienia się w Turynie, o 24 godzin później tą linią.

— **Sędziwa para.** We wsi Warcie, w powiecie kaliskim, żyją małżonkowie Sniegoccy, którzy razem liczą około 207 lat życia, gdyż on może mieć lat 107, ona zaś 100 z górą. Codziennie sędziwa para chodzi do kościoła, gdzie klęcząc słucha nabożeństwa, porą letnią zaś staruszek używa zimnej kąpieli w rzece, odległej znaczny kawał drogi od miasta.

— **Słynny pływak,** kapitan Boyton, o którym niedawno donieśliśmy, że podczas wycieczki na morzu w nocy dostał się pod koła parowca, które mu trzy żebra zgruchotały, według doniesień z Ameryki uległ tym ciężkim uszkodzeniom.

— **Tajemnicza choroba** epidemiczna, objawiająca się kurczami w karku, a przez lekarzy zwana *meningitis cerebrospinalis epidemia*, o której pojawieniu się w garnizonie drezdeńskim donieśliśmy niedawno, według doniesień z Monachium pojawiła się także w tem mieście. Pomiędzy kilkoma wypadkami tej dziwnej choroby, dwa były śmiertelne, a zdarzyły się w monachijskim szpitalu powszechnym i w lazarecie wojskowym.

— **Sztuczne dyamenty.** Niedawno doniosły były dzienniki angielskie o wynalezieniu przez pewnego chemika angielskiego sposobu wyrabiania sztucznych dyamentów, które posiadają prawie wszystkie własności prawdziwych. Doniesienie to nie okazało się uzasadnionem o tyle, że w przedsięwziętych próbach późniejszych sztuczne owe dyamenty nie wytrzymały analizy naukowej. Obecnie znowu donoszą wspomnione dzienniki, że p. Haunay, członkowi londyńskiego towarzystwa chemicznego, powiodło się wynaleźć sposób wyrabiania sztucznych dyamentów, które już zadowolić muszą nawet uczonych, gdyż tak pod względem łamania promieni, jako też twardości nie różnią się wcale od prawdziwych. Rzną n. p. z łatwością szafir. Ulatniają się też w ogniu jak prawdziwe dyamenty.

— **W chaldejskiem miasteczku** Urfie, które jest biblijnem *Ur*, miejscem urodzenia patryarchy rodu ludzkiego, Abrahama, według dzienników arabskich srożył się dnia 24 stycznia gwałtowny pożar. Mahometanie uznają Abrahama także za patryarchę, a mieszkańcy Urfy największą czcią otaczają stary domek w tem mieście, w którym według legendy urodził się Abraham. Zowią dom ten *bet chalili Allah*, t. j „dom przyjaciela Bożego". Wspomniony pożar obrócił większą część miasteczka w perzynę, a pobożni mieszkańcy uciekając przed szerzącą się gwałtownie pożogą znieśli kosztowniejsze swe sprzęty do owego domku w przekonaniu, że płomienie muszą go ominąć. Jakoż ziściła się ta piękna ich wiara, miejsce urodzenia Abrahama bowiem ocalało, jakkolwiek z dymem poszły budynki, położone w najbliższem jego sąsiedztwie.

(r) **Monopol śmieci.** W Paryżu około dziesięciu tysięcy ludzi znajduje utrzymanie zbierając wyrzucane z domów śmiecie i wybierając z nich to, co może służyć na jakikolwiek użytek, jak papier, gałgany, kości, kawałki szkła, żelaza i t p Gałganiarze (*chiffonniers*) dawniej chodzili w nocy z latarką i haczykiem w ręku a koszem na plecach i odbywali swój połów na ulicach, gdzie śmiecie wyrzucano późnym wieczorem. Od kilku lat policya nie pozwala wyrzucać nieczystości takich na ulicę i w każdym domu mieszkańcy obowiązani są składać je wieczorem w skrzyni na podwórzu a o świcie gałganiarze przychodzą przeglądać je i wybierać, co im się przyda, resztę zaś zabierają wozy zatrzymujące się przed każdym domem w towarzystwie oddziału zamiataczy ulic. Gałganiarze nie mogą pojedyńczo przedawać rozmaitych przedmiotów, jakie zbierają i dotąd odstawiali codziennie swoje napełnione kosze tak zwanym „ludożercom" (*ogre*), to jest przedsiębiorcom, którzy kupując od nich za bezcen, przedawali następnie z dobrym zyskiem gałgany i papier do papierni, kości do fabryk nawozu szkło do hut i t. p. Praca jednodzienna gałganiarza przynosiła mu 2 najwyżej 2 i pół fr. a tymczasem *ogre* robił majątek. Nakoniec ten monopol sprzykrzył się biedakom i uorganizowali pewien rodzaj stowarzyszenia, które zajmuje się przyjmowaniem od nich i przedażą zebranych przedmiotów, a chociaż dla oszczędzenia im czasu i trudu, sprawiono dwa wozy dwukonne, które objeżdżają cyrkuły zamieszkane przez gałganiarzy i odwożą towar do głównego składu, od czasu zaprowadzenia tego stowarzyszenia zarobek dzienny pojedynczego gałganiarza podniósł się do 5—6 franków. Nowy to dowód dobroczynnego wpływu stowarzyszeń przemysłowych.

Z Izby sądowej.

(Proces socyalistów).

Kraków, 28 lutego.

(Oryginalne sprawozdanie *Gazety Lwowskiej*).

(*L*) Z kolei wezwał p. przewodniczący ósmego oskarżonego, Walerego Chaberskiego, b. antykwarza w Krakowie, do wytłumaczenia się z zarzuconego mu czynu, że w latach 1878 i 1879 przez pośredniczenie w przesyłkach książek i czasopism ze Lwowa i z Genewy, tudzież przez pośredniczenie w przesyłkach pieniężnych nadsyłanych z Genewy na cele agitacyjne dla Ludwika Waryńskiego i towarzyszy, popierał czyny karygodne i tym sposobem dopuścił się współwiny w zbrodni z §§ 5 i 65 lit. c. ust. karn.

Chaberski: Nie poczuwam się do żadnej winy; przyjąłem akt oskarżenia i nie odwoływałem się do wyższej instancyi, bo żal mi było tych panów (wskazuje na współoskarżonych), którzy już po 10 miesięcy siedzieli w więzieniu. Z socyalizmem i z socyalistami nie miałem i nie mam nic do czynienia i trudniłem się tylko wyłącznie interesem księgarskim. W połowie grudnia 1878 Przyszedł do mnie p. Szyjewski w towarzystwie zupełnie nieznanego mi pana i przedstawił mi go. Ponieważ w sklepie było więcej gości, więc nie dosłyszałem nawet jego nazwiska, dopiero w kilka dni dowiedziałem się, że ten pan nazywa się Konopacki, a jak dzisiaj wiem, Koturnicki. Tego pana Konopackiego czy Koturnickiego widziałem po raz pierwszy w mojem życiu. Zapytał mnie o jakieś książki, których nie miałem na składzie, Szyjewski zaś prosił, abym temu panu Konopackiemu był pomocnym w sprowadzaniu książek ze Lwowa do Krakowa. Propozycya ta bardzo mi się nie podobała; nie dałem więc żadnej odpowiedzi. W kilka dni później, dnia 16 grudnia, otrzymałem paczkę ze Lwowa, od księgarni polskiej. Nie wiewiedziałem nawet co to ma znaczyć, bo nie miałem stosunków z tą księgarnią. Otworzyłem pakę i przekonałem się, że przesyłka była przeznaczoną dla przedstawionego mi przez Szyjewskiego pana Konopackiego (Koturnickiego). W paczce była ponoś broszura Lassalla, *Kapitał i praca*, *Pośrednie podatki*, *Program robotników*. Bez żadnego z mojej strony upoważnienia, nadużył pan Konopacki mojej firmy do tej przesyłki. Na drugi dzień zgłosił się istotnie p. Konopacki do mnie i zabrał całą paczkę, przyczem mnie prosił, ażebym część broszur przyjął w komis, na co nie chciałem zgodzić się pod żadnym warunkiem, tłumacząc p. Konopackiemu, że broszury nie są nowością, że nie mają powodzenia w handlu księgarskim i t. p. Ale p. Konopacki był bardzo natarczywy i prosił mnie usilnie ażebym wziął w komis przynajmniej po 10 egzemplarzy każdej broszury, a nadto darował mi po 1 egzemplarzu każdej broszury. Byłoby już niegrzecznością z mojej strony, gdybym był odmówił i tej prośbie. Wziąłem więc po 10 egzemplarzy rzeczonych broszur w komis, wystawiłem je za okno i niesprzedałem ani jednej. Wszystkie zabrała następnie policya przy rewizyi Do jakiego stopnia jestem niewinny, świadczy okoliczność, że sam własnoręcznie spisałem rachunek z tych i późniejszych broszur i przedłożyłem go policyi, a niewiedziałem nawet jak się ten pan nazywa, bo rachunki napisałem wyraźnie „Pan N. N. z blond bródką". Szyjewski nie wspominał mi nigdy, że Konopacki nazywa się właściwie Koturnickim i że jest socyalistą. Zkądżeż ja, proszę panów — miałem wiedzieć, że to Koturnicki, który był już zasądzony we Lwowie? Drugą przesyłkę ze Lwowa z księgarni polskiej, otrzymałem dnia 15 stycznia 1879. Była to znowu paczka przeznaczona dla p. Konopackiego, a znachodziły się w niej *Biblioteka Ossolińskich*, dzieje powszechne Schlossera i *Socyalizm* Limanowskiego. P. Konopacki chciał mi znowu dać w komis tę broszurę, ale oświadczyłem mu wprost, że nie przyjmę jej pod żadnym warunkiem, bo jest zakazaną. Swiadczy to, jak dalece szanuję prawo i przepisy. W grudniu 1878 przybył do mnie p. Konopacki w towarzystwie żyda karczmarza z Zielonek, Izaaka Grünberga, który miał zabierać odemnie przesyłane do mnie książki i przemycać do Królestwa. Znalazłszy się z żydem sam na sam, powiedziałem mu, aby tego nie robił, bo to pachnie kryminałem. (Przew. konstatuje, że tak było istotnie). Mimo to siedziałem w więzieniu 8 miesięcy i 3 dni, od 21 marca do 19 listopada 1879! Z przesyłkami z Genewy postąpił sobie pan Konopacki (Koturnicki) zupełnie tak samo, jak ze Lwowem, t. j. bez mojego upoważnienia kazał rozmaitym osobom przesyłać na moje ręce rozmaite przesyłki. Prosiłem go wyraźnie równie jak jego towarzysza, Ludwika Trzcińskiego (Ludwika Waryńskiego), ażeby mi dali spokój. Ale gdzieżtam! uwzięli się na mnie. P. Trzciński, bo znałem L. Waryńskiego tylko pod tem nazwiskiem, przychodził do mnie kilka razy po *Tydzień* lwowski, który przychodził pod moim adresem dla Konopackiego, a właściwie dla pana Kellera. Później przysłał mi p. Trzciński swój bilet wizytowy z prośbą, ażebym wszelkie przesyłki dla niego przeznaczone wręczał oddawcy biletu. Po przesyłki z Genewy zgłaszał się zawsze i odbierał je natychmiast p. Konopacki.

Na tem skończyła się rozprawa w sobotę.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Oszacowanie dochodu gruntowego.

Przekonani, iż ostateczny wynik oszacowania dochodu gruntowego w kraju naszym, dokonany w myśl ustawy o uregulowaniu podatku gruntowego z 24 maja 1869, obudzi pewne zajęcie, podajemy poniżej cyfry wyśledzonego przeciętnego dochodu gruntowego w pojedyńczych powiatach.

Dochód przeciętny z jednego morga obliczony został jak następuje: (Cyfry decymalne oznaczają złote i centy)

Powiat,	ról,	łąk,	ogrodów,	pastwisk
Biała . .	3.29	4 13	7.54	1.14
Bochnia .	3.27	4.31	6.38	2. 2
Brzesko .	2.24	2.97	4.31	—.95
Chrzanów .	1.19	2.10	5.31	—.41
Dąbrowa .	3.06	3.41	6.12	1. 69
Gorlice	1.21	1.74	2.89	—.31
Grybów .	—.93	1.34	2.99	—.28
Jasło . .	1 96	2.67	4.36	—.76
Kolbuszowa	1.46	2.09	3.18	—.78
Kraków .	4.02	4.38	8.76	1.43
Limanowa .	—.66	1.32	2.46	—.18
Łańcut .	2 98	3.61	5.80	1.21
Mielec .	2.53	2.10	6.49	1.16
Myślenice .	1.01	2.60	3.51	—.23
Nisko	1.37	1.62	3.09	—.78
Nowy Sącz	1.79	1.81	4.79	—.43
Nowy Targ	1.06	1.31	3.55	—.18
Pilzno .	1.94	3.52	3.76	—.49
Ropczyce .	2.32	2 92	5.36	1.02
Rzeszów .	2.15	2.70	4.02	—.76
Tarnobrzeg	2.57	1.59	6.—	—.92
Tarnów	2.43	3.11	5 74	—.85
Wadowice	2.31	3 57	5.81	—.95
Wieliczka	2.53	2.81	5.15	1.07
Żywiec .	1.81	1.93	3.06	—.46
Bircza	—.75	1.34	2.49	—.21
Bóbrka	2.37	2.33	4.32	1.97
Brzozów .	1.52	3.41	3.22	—.94
Cieszanów	1.37	2.27	2.91	—.51
Dolina	1.09	—.60	2.93	—.26
Drohobycz	2.66	2.49	4.85	1.23
Gródek .	2.63	2.29	4.20	—.97
Jarosław	3 12	2.81	6 02	1.43
Jaworów	1.52	3.04	3.50	—.89
Kałusz .	1.85	1.01	3.41	1.12
Kamionka	2.25	1.91	4.71	—.90
Krosno	1.90	2.28	4.28	—.30
Lisko .	—.74	1.43	2.57	—.37
Lwów .	3.16	2.51	6.59	—.73
Mościska .	2.02	3.07	4.70	1.28
Przemyśl .	4.07	4.99	6.47	2.22
Rawa	1.56	1.59	2.90	—.54
Rudki	2.18	1.58	4.42	1.27
Sambor	2.84	2.16	3.94	1.56
Sanok .	1.36	2.13	3.03	—.52
Sokal .	2.57	2 42	4.56	1.20
Stare miasto	—.99	2.31	3.10	—.19
Stryj .	1 54	1.05	3.94	—.61
Turka	— 58	—.94	2.16	—.28
Żółkiew .	1.86	1.47	4. 3	—.63
Zydaczów	2.28	1 53	3.12	2.40
Bohorodczany	1.35	1.01	2.95	—65
Borszczów	3.32	5.23	6.04	1.40

Powiaty	Ról	Łąk	Ogrodów	Pastwisk
Brody	1.77	1.14	3.02	—54
Brzeżany	2.18	1 90	4.31	—65
Buczacz	3.07	2.56	5.10	1.30
Czortków	4.25	4.90	6.34	1.49
Horodenka	4 49	3.11	6.46	1.19
Husiatyn	3.39	3.63	5.—	1.40
Kołomyja	2.87	1.85	4.28	1.05
Kosów	2.47	1.16	3.53	—43
Nadwórna	1.49	0.64	2.30	0.33
Podhajce	2.32	1.87	5.01	1.16
Przemyślany	2.20	1.90	4.20	—94
Rohatyn	2.57	2.08	4.72	2.14
Stanisławów	2.39	1.48	5.62	2.57
Sniatyn	3.43	3.15	5.50	1.24
Skałat	2.67	3.40	3.65	1 30
Tarnopol	2.97	3.28	4.95	1.28
Tłumacz	2.29	1.46	4.89	1.22
Trembowla	3.40	4.40	5.04	1.58
Zaleszczyki	3.57	2.91	5.80	—82
Zbaraż	3.24	4.13	5.19	1.81
Złoczów	2.22	1.86	4.14	—93

Z powyższego zestawienia przekonujemy się, iż w całym kraju najwyższy dochód z roli wyśledzony został w powiecie Horodeńskim, bo przeciętnie z jednego morga roli bez różnicy w wysokości 4 zł. 49 ct. Po nim najwyższy dochód wykazano z morga roli w powiatach Czortkowskim 4 zł. 25 ct, w Przemyskim 4 zł. 7 ct, w Krakowskim 4 zł. 2 ct, podczas gdy krajowa taryfa klasyfikacyjna oznaczyła jako czysty dochód z I klasy ról w powiatach: Horodeńskim 7 zł. 25 ct., Czortkowskim 7 złr., Przemyskim 8 złr. 50 ct., przeciętnie w Krakowskim 10 zł. $16^{1}/_{3}$ ct.

Wynik więc czystego dochodu z ról w pojedyńczych powiatach, o ile zawisłym nie był od zmienności gleby i innych stosunków na dochód wpływających, niemal wyłącznie przypisać należy szczegółowemu zaszacowaniu gruntów, którą to czynność spełniały, jak wiadomo, powiatowe komisye szacunkowe. Z pomiędzy powiatów o znacznej uprawie ekonomicznej, najniżej w dochodzie czystym z ról wykazane zostały następujące: Sokal i Bełz dochód przeciętny z morga roli 2 zł. 57 ct.; Tłumacz 2 zł. 29 ct.; Złoczów 2 zł. 22 ct.; Sanok 1 zł. 36 ct.; Rzeszów 2 zł. 15 ct.; Tarnów 2 zł. 43 ct.; Wieliczka 2 zł. 53 ct.; Nowy Sącz 1 zł. 79 ct.

Gdy z ogólnej przestrzeni 9,588.307 morgów gruntu w uprawie ekonomicznej będących w Galicyi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem łąki zajmują 1,538.620 morgów, ogrody 193.424 morgów, pastwiska 1,255.821 morgów, zaś role 6,600.442 morgów czyli około 55 prc. razem wziętej powyższej przestrzeni, przeto wysokość wykazanego czystego dochodu z roli, o ile przez centralną podatkową komisyę zmienioną nie będzie, przyjąć niejako należy za miarę podstawy do przyszłego rozkładu podatków gruntowych.

Lwów, dnia 25 lutego.

Dawid Abrahamowicz.

○Ruch na kolejach galicyjskich zmniejszył się cokolwiek w czasie (od 7 do 14 lutego). Usposobienie w handlu w początku tygodnia było bardzo ożywione; szczególnie wielki był popyt na kukurudzę i żyto, popyt ten jednak zmniejszył się później w skutek znacznego dowozu tych gatunków zboża z Rumunii. Ceny zboża i produktów były w ubiegłym tygodniu następujące: płacono za 100 kilogramów pszenicy 11·25 zł. do 12·50 zł., żyta 7·25 zł. do 9·— zł., jęczmienia 6·50 zł. do 8·15 zł., owsa 6·— zł. do 7·— zł., hreczki 7·— zł., do 7·50 zł., kukurudzy 6·40 zł. do 7·75 zł., grochu kuchennego 8·— zł., do 10·50 zł., grochu pastewnego 7·— zł. do 8·25 zł., fasoli 10·— zł. do 12·50 zł., wyki 6·25 zł. do 6·75 zł., koniczyny 28·— zł., do 52·— zł., anyżu płaskiego 36·— zł. do 39·— zł., anyżu rossyjskiego 34·— zł. do 40·— zł., kminku 30·— zł. do 34·— zł., rzepaku zimowego 10·— zł. do 11·25 zł., rzepaku letniego 11·— zł. do 11·25 zł., lnianki 8·— zł. do 9·50 zł., nasienia lnianego 11·50 zł. do 12·10 zł.. nasienia konopnego 8·— zł. do 8·10 zł.; za 10.000 litrostopni spirytusu gotowego płacono 37·75 zł., do 38·75 zł. Ruch towarowy na kolei Karola Ludwika wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym ogółem około 12.191.400 kilogramów i 3.806 sztuk bydła. Na tę cyfrę transportu składały się: zboża różnego rodzaju około 3.195.300, mąki i wyrobów mącznych około 238.200, nasion olejnych około 238.200. nasion olejnych około 157.000, drzewa budulcowego i opałowego około 30.000, spirytusu około 62.700, jaj około 29.400 i węgli kamiennych około 2,200,600 kilogramów; na resztę złożyły się różne towary, tudzież około 220 sztuk wołów, 2.810 sztuk nierogacizny i 776 sztuk koni.— Ruch towarowy na koleji Arcyksięcia Albrechta wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym i z dowiezionemi przez inne koleje towarami ogółem 2.129.632 kilogramów i 78 sztuk bydła. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 195.920, mąki i wyrobów mącznych 94.800, drzewa budulcowego i opałowego 845.600, nafty i wosku ziemnego 720, spirytusu 17.770, jaj 6.695, gipsu 49.700, wapna 5.200, szmat 10.100, soli 80.502 i węgli kamiennych 10.000, kilogramów; na resztę złożyły się różne towary, tudzież 10 sztuk wołów i 68 sztuk nierogacizny. — Ruch towarowy na 1szej węgiersko-galicyjskiej kolei wynosił w czasie od 1 do 31 stycznia 1880 ogółem 8,735.000 kilogramów. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 1.399.000, mąki i wyrobów mącznych 501.000, wiktuałów 163.000, towarów kolonialnych 125.000, manufaktów 5.000 wina i piwa 190.000, mięsa 35.000, spirytusu 181.000, owoców 18.000. drzewa budulcowego i opałowego 4,094.000, soli 345.000, węgli kamiennych 148.000, nafty 107.000, wosku ziemnego 33.000, odpadków 72.000, mazi 8.000, olejów 29.000, embalaży 43.000, mebli 14.000, szkła 10.000, żelaza 230.000, lnu i przędziwa 23.000, wełny 78.000, skór 22.000, wapna i kamieni 2.000, tytoniu 2.000, różnych towarów 401.000, wołów 7.000 i nierogacizny 63.000. — Ruch towarowy na kolei Dniestrzańskiej wynosił w czasie od 1 do 31 stycznia 1880 ogółem 7,972.000 kilogramów. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 507.000mąki i wyrobów mącznych 690.000, wiktuałów 34.000, towarów kolonialnych 141.000, wina i piwa 240.000. manufaktów 14.000. mięsa 37.000. spirytusu 91.000, owoców 12.000, drzewa budulcowego i opałowego 2.838,000. soli 264.000, węgli kamiennych 60.000, nafty 263.000, wosku ziemnego 605.000, cerazyny 86.000 mazi 170.000, kwasów 146.000, odpadków 52.000. olejów 55.000. embalaży 123.000.mebli 9.000, szkła 9.000, żelaza 205.000, lnu i przędziwa 42.000, wełny 1.000, skór 27.000. tytoniu 3.000, różnych towarów 1,115.000. wałów 101.000 i nierogacizny 32.000 kilogramów.

Wiedeń, 1 marca. *(Tel. Gaz. Lw.)*. Na dzisiejszy targ bydła spędzono 2754 wołów t. j. 545 galicyjskich, 1586 węgierskich i 623 niemieckich. Spęd był o 396 większy, wskutek czego cena spadła o 1 zł. Ruch był ożywiony, wszystko sprzedano. Płacono: za woły galicyjskie $51^{1}/_{2}$—54 zł., w najprzedniejszym gatunku 56 zł. za woły węgierskie 48—56 zł. w najprzedniejszym gatunku 59 zł., za niemieckie 51—58 zł. za krowy 50—55 zł., za byki 49—52 zł.

OSTATNIA POCZTA

Za duszę śp. Cesarza Franciszka I odbyło się dziś w katedrze rz. kat. uroczyste żałobne nabożeństwo przy udziale reprezentantów władz cywilnych, wojskowych i autonomicznych.

Wczoraj odbyły się w c. k. Namiestnictwie obrady w sprawie rozdziału bezzwrotnych zapomóg między ludność dotkniętych niedostatkiem powiatów Galicyi z funduszów uchwalonych w tym celu przez Radę państwa. W obradach wzięli udział ze strony rządu: JE. pan Namiestnik hr. Potocki, JWpp. wiceprezydent c. k. Namiestnictwa Filip Zaleski i radca dworu H. Loebl; a ze strony Wydziału krajowego: JE. pan Marszałek Ludwik hr. Wodzicki i członkowie Wydziału JWpp. hr. Badeni i dr. Wereszczyński. Na podstawie dokładnego zbadania informacyj dostarczonych tak przez c. k. starostwa jak przez wydziały powiatowe uchwalono udzielić bezzwłocznie następujące zapomogi: Dla powiatu Ropczyckiego 500 zł., Bialskiego 300 zł., Brzeskiego 1.600 zł., Krakowskiego 3.500 zł., Przemyskiego 1.000 zł., Żywieckiego 1.000 zł., Rudeckiego 2.800 zł., Nadwórniańskiego 900 zł., Pilzneńskiego 7.000 zł., Tarnowskiego 6.000 zł,, Chrzanowskiego 4.000 zł., Skałackiego 1.400 zł,, Gródeckiego 3.000 zł., Krośnieńskiego 3.000 zł., Sanockiego 250 zł., Buczackiego 1.400 zł., Grybowskiego 8.000 zł., Mościskiego 1.000 zł., Mieleckiego 1.200 zł., Tarnobrzeskiego 600 zł., Żółkiewskiego 1.000 złr., Gorlickiego 3.000 złr., Dolińskiego 500 zł., Samborskiego 2.000 zł., Jasielskiego 4.000 zł., Rohatyńskiego 870 zł., Wadowickiego 250 zł., Dąbrowskiego 2,000 zł., Drohobyckiego 150 zł.. Jarosławskiego 2,800 zł., Jaworowskiego 2,000 zł., Zydaczowskiego 2,800 zł. W ostatnich pięciu powiatach zapomogi mają być rozdane częścią w gotówce, częścią w żywności, w wszystkich zaś innych tylko w gotówce. Z dziesięciu powiatów nie nadeszły jeszcze ostateczne szczegółowe wnioski i sprawozdania. Wkrótce, za pięć lub najdalej sześć tygodni, nastąpi także rozkład zaliczek przeznaczonych na roboty publiczne. Zapisać musimy w końcu, że rząd krajowy jeszcze przed uchwaleniem funduszów przez Radę państwa spieszył w pomoc okolicom kraju, w których niedostatek zaczynał być bardzo dotkliwy, lub pojawiać się poczęły choroby epidemiczne; jeszcze w grudniu, styczniu i lutym otrzymały w ten sposób zasiłki niektóre powiaty a mianowicie Bocheński, Brzozowski, Brzeski, Niski i Rzeszowski, którym rząd krajowy udzielił razem 5.150 zł.

Dzisiaj przypada dwudziesta piąta rocznica wstąpienia na tron cara Aleksandra II. Dzień ten, który wśród innych warunków byłby dniem świątecznym dla Rossyi, jest wśród obecnych okoliczności prawdziwym dniem trwogi. Zapewne, że nie obejdzie się bez oficyalnych uroczystości na całym obszarze Rossyi, ale jakże dziwnie odbijać będą te radosne manifestacye od ponurego tła rzeczywistości! Nigdzie jednak kontrast ten nie uwydatni się bardziej, jak w Petersburgu samym. Stolica carska, wzięta w dwa ognie teroryzmu, rządowego i rewolucyjnego, przebywać będzie dzisiaj całą skalę prawdziwych tortur moralnych. Pogróżkami rozmaitego rodzaju potrafili nihiliści wywołać w mieście panikę nie do opisania; nowe zamachy na cara, illuminacya *à la Neron*, wysadzenie w powietrze publicznych gmachów, teatrów, cerkwi, wszystko to zapowiedziane jest na dzień jubileuszu. Jako illustracya sytuacyi dzisiejszej posłużyć może szczegół podany przez *Daily Telegraph*, że osoby, które już zakupiły bilety na przedstawienie teatralne, odsyłają je, skoro usłyszą, że car ma być w teatrze! Spiewacy opery otrzymali ostrzeżenie, że podczas przedstawienia galowego teatr nadworny wysadzony zostanie w powietrze.

Odwołanie księcia Hohenlohe z Paryża, a raczej powołanie go do Berlina, wywołało we Francyi pewien niepokój. Książę uchodzi za zwolennika pokojowej polityki, a obecność jego w Paryżu była uważaną niejako za rękojmię, że ten kierunek polityki przeważa w Berlinie. Z chwilą wyjazdu księcia Hohenlohe wydaje się Francuzom, że tracą tę rękojmię; a lubo o stanowczem odwołaniu ambasadora nie ma jeszcze mowy. owszem są wskazówki, że powróci on niezadługo na swą dotychczasową posadę, to jednak samo przypuszczenie, że może być zastąpionym przez reprezentanta innego kierunku budzi obawę o najbliższą przyszłość. Miałyżby stosunki między Niemcami i Francyą być rzeczywiście bliskiemi zerwania? Nic na to nie wskazuje — ale ten lęk nerwowy jest przecież symptomem niepewności sytuacyi. Znany plotkarz dyplomatyczny, pan Blowitz, użył wyjazdu ks. Hohenlohego za wątek do daleko sięgających kombinacyj. Zdaniem jego fakt ten inauguruje nową fazę w polityce Niemiec wobec Francyi. *Le Temps* mający związki z gabinetem p. Freycineta zapewnia wszakże, że pesymistyczne uwagi *Timesa* nad odjazdem posła niemieckiego, ks. Hohenlohe, są bezzasadne. Książę, którego usposobienia są pokojowe, będzie mógł lepiej służyć polityce pokoju na swojem nowem stanowisku. Domniemany jego następca, książę Reuss, jest również ożywiony duchem pokojowym.

Nat. Ztg. twierdzi, że wyjazd ks. Hohenlohe z Paryża niema znaczenia pod względem stosunków z Francyą. Poseł ten ma tylko być pośrednikiem między chorym Bismarkiem a cesarzem, który go lubi. Ks. Hohenlohe ma także zająć posadę po Stolbergu, ale nie zdecydował się jeszcze na demisyę z ambasady paryskiej, która przeto nie będzie na teraz obsadzoną. Obejmuje on nowy swój urząd dopiero na Wielkanoc.

„Sprawa Hartmanna bliską jest rozwiązania, które powinno zadowolić oba państwa interesowane". Tak pisze ministeryalny *Temps*, pozostawiając czytelnikom swoim rozwiązanie tej zagadki. Tymczasem dzienki radykalne wynalazły nowy argument raczej dokument przemawiający przeciw wydaniu Hartmanna. Kiedy w r. 1859. Ledru Rollin zażądał od ambasady faancuskiej w Londynie paszportu do Francyi odmówiono mu tego z powodu, że skazany został za udział w spisku na życie cesarza a więc za zbrodnię pospolitą, do której amnestya nie ma zastosowania, Ledru Rollin zażądał wtedy opinii grona adwokatów paryskich a ci oświadczyli w piśmie obszernie motywowanem. że spisek na życie cesarza jest zbrodnią stanowczo polityczną. Opinia ta podpisaną została przez pierwsze powagi paryskiego *barreau* jako to przez Jules Favra, Cremieux, Arago, Picarda. Andrala — a także przez p. Jules Ferry, dzisiejszego ministra i p. Jules Grevy prezydenta republiki.

Civil-and-Mititary-Gazette donosi, że Anglia zaproponować miała taki podział Afganistanu: Herat wraz z Seistanem dostałby się Persyi; południowy Afganistan z Kandaharem jako stolicą, stanowiłby osobne państwo pod zwierzchnictwem Anglii; Anglia zaś zatrzymałaby doliny Kurum. Chost i Khyber wraz z Dżellabadem i starałaby się o utworzenie nienależącego do Afghanistanu a graniczącego na północ z Heratem państwa turkomańskiego, Merwu, jako państwa udzielnego pod opieką Anglii i Persyi.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 1 marca. W komisyi budżetowej Hausner wnosi rezolucyę wzywającą rząd, aby towarzystwo kolei żelaznej Albrechta na podstawie § 4 statutu spowodowane zostało do rychłego przeniesienia zarządu centralnego z Wiednia do Lwowa. Dalej spowodowane być mają także inne przez państwo gwarantowane koleje do przeniesienia siedziby centralnego zarządu lub przynajmniej organów kontroli technicznej i administracyi materyałów tam, gdzie się znajdują dyrekcye ruchu. Po dłuższej rozprawie wniosek Hausnera został uchylony.

Berlin, 1 marca. W parlamencie rozpoczęła się rozprawa nad przedłożeniem wojskowem. Minister wojny oświadcza, że wskutek postępowania państw sąsiednich równowaga wojskowa została zachwiana i dlatego nastąpić musi wyrównanie sił chociaż nagłych powodów nie ma. Nowe ciężary będą ile możności jaknajmniejsze. - Podwyższenie stopy pokojowej wynosi tylko 10.000 ludzi. Richter dziękuje ministrowi za oświadczenie. że nagłe powody nie zmuszają do większych wydatków, wskutek tego upadają pesymistyczne poglady na stosunek Niemiec do Rossyi. Pruskie bataliony są liczniejsze od rossyjskich i francuskich. Jako kompensacyi wymaga mowca zniżenia czasu służby na 2 lata i zmniejszenia liczby pułków kirasyerskich. Moltke oświadcza, że wszystkie rządy chcą utrzymać i utrzymają pokój tak długo, jak długo będzie to możliwem. Wzmocnienie rządu jest zatem potrzebne. Wszyscy sąsiedzi Niemiec są mniej lub więcej zasłonięci i tylko z frontu bronić się potrzebują. Armia francuska i rossyjska zostały znacznie wzmocnione. Niemcy dobywały oręża zawsze tylko dla własnej obrony. Dwuletnia służba wojskowa nie przedstawia żadnych korzyści. Francya uważa trzyletnią służbę za niedostateczną. Nowe ofiary są ubolewania godne, ale nieodzowna konieczność zmusza do tego. Musimy strzedz pokoju, ile na to siły nasze starczą. W tem usiłowaniu zapewne sami nie pozostaniemy. Nie zagrażamy pokojowi, lecz dajemy mu rękojmię. Armiami niedostatecznie zorganizowanemi cel ten nie da się osiągnąć.

Berlin, 2 marca. W parlamencie Reichensperger z centrum przemawiał przeciw ustawie wojskowej. W skutek obecnego stosunku Niemiec do Austryi można spokojniej w przyszłość patrzeć. Benigsen oświadcza imieniem przeważnej większości posłów narodowo-liberalnych, że zgadza się na ustawę. Każde stronnictwo przyklasnęło przymierzu z Austryą. Bühler przemawia za rozbrojeniem a Treitschke za przedłożeniem rządowem.

Według *Nordd. Allg. Ztg.* Radowitz zastąpi jako poseł nadzwyczajny ks. Hohenlohe, który po kilku miesiącach powróci do Paryża.

Petersburg, 1 marca. Przyczyna zamachu popełnionego w Konstantynopolu na rossyjskiego pełnomocnika i pułkownika Kümmerau nie jest wiadoma. Pułkownik jest ciężko ranny; sprawca zamachu uciekł. Sułtan wyraził rossyjskiej ambasadzie ubolewanie.

Paryż, 1 marca. Ambasador St. Vallier telegrafował do Freycineta, że niemiecko-francuskie stosunki są przyjaźniejsze niż kiedykolwiek. Hohenlohe wyjaśni rządowi francuskiemu powody, dla których przenosi się na inną posadę.

Wiedeń, 2 marca (*Tel. pr.*) Deputacya z Podola wyniosła jak najlepsze wrażenie z wczorajszych audyencyj u Najjaśniejszego Pana i ministra wojny. Ministrowi wojny wręczył ks. Czartoryski memoryał o kolei Husiatyńskiej, którego treść podobna jest do prośby wręczone Najj. Panu. Dr. Kamiński szczególnie podniósł strategiczną doniosłość nowej linii kolejowej. Minister wojny rzekł do deputacyi: „Jestem szczęśliwy, że podzielać mogę zapatrywania Panów, gdyż i ja także uważam linię Stanisławów-Husiatyn za ważną dla państwa z powodów strategicznych. Ile ta sprawa odemnie zawisłą będzie, poprę ją wszelkiemi siłami."

Wiedeń, 2 marca. (*Tel. pryw.*) *Fremdenbl.* donosi z Bukaresztu: Zaraz po uznaniu niepodległości Rumunii przez Anglię, Francyę i Niemcy reprezentant Rumunii w Wiedniu otrzymał polecenie, aby Najjaśn. Panu wyraził podziękowanie za poparcie w usunięciu ostatnich trudności, które stały na przeszkodzie uznaniu niepodległości.

Ze Smyrny donoszą, że powołanie Mahmuda Damata baszy do Konstantynopola jest rzeczą postanowioną. Mahmud Damat wkrótce stanie w Konstantynopolu.

Paryż, 2 marca. (*Tel. pryw.*) Wczoraj odbyło się burzliwe zgromadzenie studentów. Rozprawiano o adresie do gabinetu z żądaniem, aby nie wydał Hartmanna Rossyi.

Paryż, 2 marca. Zgromadzenie studentów uchwaliło protest przeciw uwięzieniu Hartmanna i zażądało jego uwolnienia. Przyszło przy tej sposobności do wielkiego tumultu.

Petersburg, 2 marca. Urzędowy dziennik ogłasza pismo cesarza Wilhelma, kontrasygnowane przez ks. Bismarcka z dnia 22 lutego, wystosowane do cara, w którem cesarz niemiecki z powodu 25 letniego jubileuszu rządów cara wyraża radość, że przyjaźń okazywana jeszcze przez ojca jego dochowała się dotąd. Cesarz Wilhelm wyraża nadzieję, że przyjaźń ta dotrwa nienaruszona aż do jego zgonu; oby car, którego Bóg w tym roku tak cudownie ochraniał, zachowany został przez Opatrzność długo dla swych ludów i swojej misyi. W końcu ponawia cesarz zapewnienia swojej niezmiennej przyjaźni.

Bruksela, 2 marca. Jak donosi *Etoile*, uchwaliło zgromadzenie biskupów belgijskich w skutek polecenia z Rzymu, że cały episkopat weźmie udział w uroczystości narodowej, i że wszyscy uczniowie bez różnicy mają być przypuszczeni do pierwszej komunii.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 1 marca 1880, godzina 2 min. 30 Losy kredytowe 179·—, Węg. akcye kredyt. 282·50, Akcye anglo-austr. 156·50, Akcye bankn Union 120·10, Akcye kolei Karola Ludwika 262·—, Akcye kolei północnej 236·—, Akcye kolei południowej 89·—, Akcyi kolei Alfold 150·—, Akcye kolei Elżbiety 189·50, Akcye kolei Lwow-Czerniow. 157·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 141·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węg oblig. państw. w złocie 81·80, Galic. oblig. indemn. 97·50, Losy z r. 1864 —·—, Akcye kolei siedmogrodzkiej 135·50, Akcye banku obrotowego —·—, Losy tureckie 18·—, Akcye kolei węg.-galic. —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Akcye banku związkowego 155·25, Rubel papierowy 1·24$^{3}/_{4}$, Wiedeńskie losy 120·— Węgierskie losy 112·75, Mark. niemieck. —·—, Węgierska renta 101·02, Usposobienie lepsze.

Wiedeń, d 1 marca 1880, godzina 5, minut. 35. Akcye kredytowe 298·80, Anglo Austr. —·—, Unionsbank —·—, Kolej Karola Ludwika 260·—, Południowa —·—, Renta pap. 70.35, Rubel papierowy —·—, Gal. listy zastawne 100·25, Gal. indemnizacyjne —·—, Mark niem. —·—, Gal. bank rustykalny 101·—, Losy z r. 1860 —·—, Napoleonsdor 9·48—, Usposobienie —

Wiedeń, 2 marca 1880 godz. 10 m. 46, Akcye kredytowe 299·75, Anglo-austr. 155·75, Akcye banku Union 118·50, Kolej Kar. Ludw. —·—, Południowa 87·60, Napoleonsdor 9·49—, Rubel papierow. 1·24$^{3}/_{4}$, Renta pap. —·—, Galic. bank hip. —·— Gal. oblig. indemn. —·—, Gal. listy zastaw. banku włość. —·—. Losy z r. 1860 —·—, Usposobienie bez ruchu.

Telegramy zbożowe z d. 1 marca. Wiedeń: Pszenica 14·— do 15·— zł., żyto 11·25 do 11·75 zł., okowita pr. 10·000 liter procent 37·25 do 37·50 zł. — Buda-Peszt: Pszenica 75 klgr. (na wiosnę) 14·35 do 14·40 zł., rzepak (styczeń — luty) 13·50 zł. Berlin: Pszenica żółta (na kwiecień — maj) 230·—, żyto —·—, spiritus loco 59·90, olej rzepakowy 54·50. Szczecin: Pszenica —, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 klgr. 68·75 olej rzepakowy 79·25, spiritus —·—. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —·—, spiritus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

NADESŁANE.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

dnia 2 marca 1880 o godzinie 7 rano

Barometr 730 07mm. Psyhrometr suchy — 0 4°C. Psychrometr wilgotny — 1.0 C. Prężność pary 3.9mm. Wilgoć 89%. Zachmurzenie 0. Wiatr Sl Ozon 9. Temperatura powietrza — 0.3°R.

Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 756.07mm.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 2 marca 1880.

Hotel George'a

Pp. B. Drohojowski z Ciesiaczyna S. Zwolski z Bryńca

Hotel Europejski.

Pp. T. hr. Starzyński z Derewni. Dr. M. Zyblikiewicz z Krakowa. W. Truskolawski z Płonny. J. Kaufmann z Jass. J. Palester z Wiednia.

Hotel Angielski

Pp. Dr. M. Braun z Tarnowa. F Bieliński z Dobrucowa. K. E. Wolf z Drezna.

Hotel Warszawski.

Pp. E. hr. Olizar z Oczacia. F. Kislinger z Łoziny. E. Wołodkiewicz z Rohatyna.

Hotel Lazarusa.

Pp D. Hausknecht z Kołomyi. F. Nelken z Brodów. M. Blaustein z Tarnopola J. Safier z Tarnopola. S Grochowski z Żółkwi. T Sikało z Żółkwi. K Kolobicz z Mińska.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. J ks. Swidrygełło do Brodów B hr Komarnicki do Pobocza M br. Heidel do Słobody. K. Ochocki do Białobożnicy W. Mierzeński do Tarnowa.

Wykaz osób zmarłych.

w czasie od 11 do 20 lutego 1880.

Gilowska Julia, córka konduktora kolejowego, l. 5, na gruźlicę. — Zapnij Katarzyna, córka dozorcy kolejowego, l. 2$^{1}/_{2}$, na drgawki. — Żelazna Zofia, żona ogrodnika, l. 25, na zapalenie płuc. — Raciborska Zofia, córka urzędnika wydziału krajowego, l. 2$^{1}/_{2}$, na błonnicę. — Kretz Henoch, tandeciarz, l. 35, na zapalenie kiszek — Hawliczek Franciszka, właścicielka realności, l. 37, na zapalenie rdzemia pacierzowego. — Suchanek Antoni, aptekarz, l. 73, na suchoty płuc — Woityńska Adela, dziecię rzemieślnika, l. 1, na błonnicę. — Barański Czesław, syn budowniczego, l. 3, na błonnicę. — Boratynowicz Szymon, czeladnik szewski, l 23, na gruźlicę płuc. — Korzeniowski Aleksander, obywatel i właściciel kamienicy, l. 73, na zapalenie płuc. — Karakiewicz Albert, inspektor assekuracyjny, l 44, na suchoty płuc. — Rozum Józef, c. kr ajent policyjny, l. 3', na suchoty płuc. — Sokołowska Paulina, córka posługaczki, l. 7, na błonnicę. — Komora Dr. Korneliusz, c. kr. lekarz sztabowy, l. 56, na zapalenie płuc — Jakiewicz Marya, wdowa po urzędniku rzeczypospolitej, l 67, na zapalenie śródsierdzia. — Łuc Józefa, córka właściciela realności, l. 10, na wycieńczenie sił. — Toresiewicz Józefa, wdowa po aptekarzu, l. 73, na zapalenie płuc. — Dzikowski Michał, typograf, l. 55, na wadę serca. — Kulmann Eleonora, bez zatrudnienia, l. 22, na gorączkę połogową — Maziecki Eliasz, propinator, l. 65, na suchoty. — Winnicka Antonina, żona właściciela realności, l. 54, na apopleksyę. — Micher Jędrzej, syn woźnego przy kolei, l. 13, na zapalenie błon mózgowych — Bern Rifka, córka belfera, l 13, na zapalenie błon mózgowych. — Wasilewski Piotr, członek rady nadzorczej tow. kredytowego, l 70, na nieżyt oskrzeli — Weitz Gabryel, student, l 24, na suchoty. — Gartenberg Józefa, szwaczka, l. 29, na zapalenie nerek. — Bielecka Marya, wdowa po szewcu, l 73, na zapalenie płuc. — Dreher Karolina, żona szewca, l. 23 na suchoty płuc. — Sas Jan, syn latarnika, l 8, na zapalenie mózgu — Tokarska Anna Natalia, córka krawca, l $^{7}/_{12}$, na zapalenie mózgu. — Chołodecka Anna, żona dyetaryusza Magistratu, l. 41, na zapalenie płuc i dur brzuszny. — Schreiber Jakób, uczeń 4 klasy gymnazyalnej, l. 14, na zapalenie mózgu. — Brunicki Br. Julian, właściciel dóbr ziemskich, l. 52, na zapalenie mózgu.

Lwów dnia 22 lutego 1880.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka Peszteńskiego.

Z Czerniowiec: o godzinie 9 minut 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 minut 45 rano (pociąg mięszany); o godzinie 8 minut 32 po południu (pociąg mięszany)

Z Krakowa: o godzinie 5 minut 20 rano (pociąg pospieszny); o godzinie 9 m. 7 wieczór (pociag osobowy); o godz. 11 przed południem pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu): o godzinie 2 minut 53 rano (pociąg mięszany); o godzinie 3 min. 19 po południu (pociąg mięszany);

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny): o godzin. 10 m. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 52 popołudniu (pociąg mięszany).

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 24 wieczór.

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka Peszteńskiego:

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny); o godzinie 11 min 50 w południe (pociąg mięszany); o godz 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu): o godz. 10 m. 39 w nocy (pociąg mięszany); o g. 12 m. 32 w południe (pociąg mięszany).

Cenui klwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 1 marca 1880

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
	waluta austr			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	261	50	264	50
Kol. lwow. czer.-jas. po 200 zł. m. k.	157	—	160	
Banku hip. galic. 200 zł. w. a.	292	50	296	50
Banku kredyt. gal. po 200 zł. w. a.	240	—	—	
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	96	60	97	60
„ „ 4 pr. w. a.	89	70	90	70
„ „ 5 pr. okresowe	96	60	97	60
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	100	35	101	35
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	100	50	102	50
3. Listy dłużne za 100 złr.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92	—	94	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 proc. m. k.	97	25	98	25
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	98	—	100	—
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	99		101	—
5. Losy miasta Krakowa	20	—	22	—
„ Stanisławowa	—	—	—	
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	43	5	53
Dukat cesarski	5	47	5	57
Napoleondor	9	39	9	49
Półimperyał	9	60	9	72
Rubel rossyjski srebrny	1	59	1	69
„ papierowy	1	23$^{1}/_{2}$	1	25$^{1}/_{2}$
100 marek niemieckich	57	65	58	30
Srebro	99	50	100	50
Kupony w srebrze	99	25	100	25

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 27 lutego 1880.

1. Dług państwa.	płacą	żądają.
Jednolity dług Państwa w banknot.		
maj-listopad	70.80	70.95
luty sierpień	70.80	70.95
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	71.85	72.—
kwiecień-październik	71.85	72.—
Losy z roku 1854 po 250 złr.	122.50	123.50
„ „ 1860 po 500 złr. 5 pr.	129.—	129.50
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	132 —	133.
„ „ 1864 (z premią) po 100 złr.	173 50	174.25
„ „ 1864 „ po 50 „	173 50	174.25
Renty Com. po 42 lir. austr.	29.—	30.—
Listy zastaw. domen. państw po 120 złr. 5 proc.	147.25	147.75
Austr. Asyg. skarb. zwrotne1881 5 pr.	101.50	102.50
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	85.35	85.50
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	103.—	104.—
Bukowiny	95.50	—.—
Galicyi	97.50	98.
Niższej Austryi	104.75	105.25
Siedmiogrodu	88.75	89.75
Węgier	91 —	91.75
3. Akcye.		
Bank Auglo aust. 200 zł. emit. zł. 189	155.—	155.25
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	301.40	301.60
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	820.—	825.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego a. 600 zł.	—.	—.—
Kol. Albrechta a 220 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	616.—	618.—
Kol. Cesarzowy Elżbiety po 200 zł. „	190.	191
Kol. Preszów-Tarn. (w.c.) a 200 zł.		.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2360.—	2365.
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. sr.	261.50	262.
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	157.50	158.
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	274.25	274.75
Połud. kol. panst. po 200 zł. w. a.	87.80	88.20
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	131.50	132.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	102.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziem. 5 pr. w sr.	105.50	—.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.	.—
„ „ „ w 20 l. 7 pr.	101.—	—.—
„ „ „ w 36 l. 5$^{1}/_{2}$ pr.	95.50	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	90.25	—.—
„ „ „ po 5 proct.	96.75	97.—
„ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	96.75	97 —
Gal. banku hip. po 6 proc.	100.80	101.30
Gal. Zakł. kred. włośc po 6 proc.	100.75	101.—
Banku narodowego po 5 proc.	—.—	—.—
Węg. Tow. ziem. po 5$^{1}/_{2}$ proc.	102.—	102.50
„ „ „ po 5 proc.	98.75	—.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	85.75	86.25
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	84.50	85.50
Kol. poł. po 100 zł. m. k.	104.50	—.—
„ „ po 100 zł. w. a.	102.—	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. po 500 zł. 5 pr.	103.—	103.50
„ „ „ II. emisyi	103.—	103.50
„ „ „ III. „	102.—	—.—
„ „ „ IV. „	—.—	—.—
Kol. Lwow-Czer.-Jass. III emis a 300 zł. 5 proc. w srebrze z r. 1865	88.70	89.—
z r. 1867	91.50	92.—
z r. 1868	86.60	86.90
z r. 1872	83.75	84.—
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 proc. w sr.	84.—	84.50
6. Losy.		
Inst kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	179.	179.50
Clarego po 40 zł. m. k.	43.25	43.75
Tow. żegl. par. na Dunaju po 190 zł. m.k.	107.—	107.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	13.—	—.—
Losy miasta Krakowa	20.50	21 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	43.50	44.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	43.	43.50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	18.25	18 75
Salma po 40 zł. m. k.	52.—	52.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	44.50	45.—
Pożyczka m Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	—.	—.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	122.—	123.—
„ „ po 50 zł. m. k.	62.50	65.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	33.—	34.—
Windischgratza po 20 zł. m. k.	37.75	38.25
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	117.80	118.—
Paryż za 100 fr,	46.75	46.75
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.54.	5.56.—
„ pełnej wagi	5.54.—	5.56.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.42.50	9.43.50
Rossyjski imperyał	9.65.—	9.67.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 1 marca 1880

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	70	75
„ „ „ w srebrze	71	70
Renta w złocie	85	40
Losy pożyczki z roku 1860	128	50
Akcye banku austro-węgierskiego	837	—
„ „ kredytowego	302	50
Londyn	118	
Srebro	—	—
Napoleondor	9	46—
Dukat cesarski men.	5	54—
100 marek niemieckich	57	95

(1456 1—3) **Edykt.**

L. 9270. C. k. sąd powiatowy w Bolechowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Józefa Hoszowskiego w kwocie 142 złr. a. w. z pn. odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l. 188 w Hoszowie położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej Leona Kwiatkowskiego własnej, w tutejszym sądzie a to dnia 20 kwietnia, 20 maja i 24 czerwca 1880 każdym razem o 10 godzinie rano, z tem że na pierwszych dwu terminach realność ta za lub wyżej, na trzecim zaś nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 145 złr. w. a.

Bliższe warunki, tudzież akt opisania i oszacowania mogą mający chęć kupienia w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Bolechów 5 grudnia 1879.

(1556 1—3) L. 4223.

Konkurs

na posadę c. k. pocztmistrza w Skale w starostwie Borszczowskim za kontraktem z rocznemi poborami płacy 500 złr. w. a. służbowym i kaucyą w kwocie 500 złr.; ryczału kancelaryjnego 120 złr., dodatku na manipulacyę 400 złr. i należytości jezdnych za pocztowe jazdy eraryalne.

Podania należy wnieść w przeciągu czterech tygodni do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Lwów dnia 1 marca 1880.

(1452 1—3) **Edykt.**

L. 6666. W stanie biernym realności l. 124 w Nowym Sączu Piotra i Bronisławy Kurzejów własnej jest dom III pag. 210 n. 1 on. sub praes 27 maja 1828 l. 766 wpisana suma 720 złr. M. k. którą Franciszek Dulski Franciszkowi Strowskiemu za sprzedaną kamienicę l. 16 w Nowym Sączu zabezpieczył, dopokąd ciężary z kamienicy l. k. 16 Strowskiemu sprzedanej nie wykreśli.

Ponieważ od czasu wpisu rzeczonego ciężaru więcej niżeli 50 lat upłynęło — to na żądanie Piotra i Bronisławy Kurzejów wzywa się Franciszka Strowskiego, jego spadkobierców lub prawonabywców z życia i miejsca pobytu niewiadomych, dla których adw. Dr. Zelechowski kuratorem ustanowionym został, aby prawa swoje do 28 lutego 1881 w sądzie tutejszym zgłosili, gdyż po upływie tego czasu powyższa pozycya na żądanie proszących za umorzoną uznana i ze stanu biernego realności l. 124 w Nowym Sączu wykreślona zostanie.

C. k. sąd obwodowy

Nowy Sącz 20 grudnia 1879.

(1506 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 12767. C. k. sąd obwodowy podaje do powszechnej wiadomości, że konkurs na majątek Littmana Riebera na mocy uchwały c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z dnia 30 listopada 1879 do l. 12767 otworzony, po wykazanym podziale majątku konkursowego w myśl §. 189 ust. konk. zniesionym został.

Kołomyja dnia 31 grudnia 1879.

(1545 1—3) **Konkurs.**

L. 7331. Celem obsadzenia posady tłómacza języka włoskiego przy tutejszym c. k. sądzie krajowym rozpisuje się mniejszem ponowny konkurs.

Kandydaci mają wnieść podania swe do Prezydyum sądu tutejszego w terminie 14 dniowym, licząc takowy od ostatniego umieszczenia tego edyktu w Gazecie Lwowskiej, w którem znajomość języka włoskiego, obecne zajęcie i wykształcenie jurydyczne wykazać należy.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 21 lutego 1880.

(1425 1—3) **Edykt.**

L. 3294. C. k. sąd powiatowy w Liszkach ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi Grzegorza Chyckiego w kwocie 100 złr. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 5 kwietnia, 10 maja i 7 czerwca 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa publiczna sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod Nr. k. 62 rep. 87 w Morawicy położonego, dłużnika Stanisława Sikory własnego i ciała hipotecznego nie stanowiącego z tem, że na pierwszych dwóch terminach gospodarstwo to tylko za cenę wywołania 400 zł. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedane zostanie.

Wadyum wynosi 40 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w sądzie.

Liszki dnia 3 grudnia 1879.

(1489 1—3) **Edykt.**

L. 8660. W dniach 1 kwietnia, 29 kwietnia i 20 maja 1880 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się celem ściągnięcie wierzytelności Abrahama Szaji w kwocie 35 zł. przymusowa publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod l. k 68/77 w Zarówie położonej ciała tabularnego nie stanowiącej dłużnika Piotra Skowrona własnej.

Cena szacunkowa wynosi 510 zł.

Wadyum 51 zł.

Protokół zastawniczego opisania, oszacowania, tudzież bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Radomyśl dnia 7 stycznia 1880.

(1455 1—3) **Edykt.**

L. 42111. C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że w drodze dalszej egzekucyi aktu notaryalnego przed notaryuszem Stefanem Muczkowskim dnia 12 marca 1875 do l. R. 9661 zeznanego na rzecz Galicyjskiego Zakładu kredytowego Ziemskiego w Krakowie odbędzie się w c. k. sądzie powiat. w Krakowie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. wyk. hip. 17 i 84 w Bińczycach położonych w trzech terminach t. j. dnia 20 kwietnia 20 maja i 24 czerwca 1880 każdym razem o godzinie 10 rano pod następującemi warunkami.

Cenę wywołania realności włościańskiej pod l. wyk. hip. 17 i 84 w Bińczycach w powiecie Krakowskim położonej, stanowi wartość tejże przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 3500 zł. w. a.

W pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub powyżej tejże, zaś na trzecim terminie także poniżej ceny wywołania jednakże nie niżej jak za 2500 zł. w. a. sprzedaną zostanie.

Reszta warunków licytacyjnych akt notaryalny i wyciąg hipoteczny w registraturze sądowej a w dzień licytacyi w biurze komisyi licytacyjnej przejrzane być mogą.

Kraków 8 lutego 1880.

(1488 1—3) **Edykt.**

L. 848. C. k. Sąd powiatowy w Przeworsku podaje do wiadomości, iż w sprawie gal. Zakładu kredytowego Ziemskiego przeciw Wawrzeńcowi Marchwianemu pto 500 zł. z pn. odbędzie się dnia 6 kwietnia, dnia 10 maja i dnia 10 czerwca 1880, każdym razem o godzinie 10 przed południem sprzedaż gospodarstwa l. k. 49 Ujeźnie wedle l. wyk. hip. 17/30 stanowiącego ciało tabularne i jako własność Wawrzeńca Marchwianego w księgach wpisanego.

Cena wywołania stanowi 1000 zł.

Wadyum 10 prc.

Reszta warunków do przejrzenia w tut. sądowej registraturze.

O tem zawiadamia się strony do rąk własnych zaś wierzycieli, niewiadomych do rąk kuratora Dra Gaberlego w Jarosławiu.

Przeworsk dnia 12 lutego 1880.

(1542 1—3) **Edykt.**

L. 8017. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach uwiadamia, iż na prośbę Heni Edelstein odbędzie się w tut. sądzie dnia 12 marca 1880 o godz. 10 przed południem celem zaspokojenia pretensyi w kwocie 700 złr. z pn. relicytacya realności pod l. k. 260/174 w Sinkowie położonej wedle wyk. hip. 154 Jankla Kimmelmann własnej.

Cena wywołania 800 złr. wadyum 80 złr. kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono w Zaleszczykach.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych można w tutejszym sądzie przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Zaleszczyki 23 listopada 1879.

(1511 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4653. C. k. sąd powiatowy w Łące ogłasza, że na prośbę zakładu kredytowego włościańskiego celem zaspokojenia 100 złr. 12 ct. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. 14 w Bilinie położonej Bazylego Haczaka własnej, w dniach 16 marca, 15 kwietnia i 12 maja 1880 każdym razem o godzinie 10 rano się odbędzie.

Cena wywołania 500 złr., wadyum 50 złr. w. a.

Dalsze warunki w tutejszym sądzie do przejrzenia.

Łąka 13 grudnia 1879.

(1524 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 10023. W dniach 26 marca, 29 kwietnia i 26 maja 1880, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 9 subrep. 32 w Jaworowie położonej dłużnika Wasyla Swystuna własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz zakładu włościańskiego na zaspokojenie sumy 52 złr. 73 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 11 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 500 złr.

Wadyum wynosi 10 proc.

Reszta warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Dolina dnia 22 lutego 1880.

(1424 1—3) **Edykt.**

L. 6477. C. k. sąd powiatowy w Czortkowie podaje niniejszem do wiadomości, że Leib Wieser z Czortkowa wniósł w tutejszym sądzie przeciwko Maryi von der Aue pozew de praes 7 sierpnia 1878 l. 6490 o zapłacenie 56 złr. 73 ct. w. a.

Ponieważ miejsce zamieszkania pozwanej nie jest wiadome, przeto ustanawia się dla niej na jej koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie tutejszego adwokata dr. Czaczkowskiego, któremu dotyczący pozew doręcza, i do rozprawy termin na dzień 20 kwietnia 1880 o godzinie 9tej przed południem wyznacza.

O tem uwiadamia się pozwaną z wezwaniem, aby ustanowionemu zastępcy środki obrony podała, lub innego pełnomocnika sądowi wymieniła, inaczej wynikłe ztąd złe skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

Czortków dnia 3 sierpnia 1879.

(1457 1—3) **Edykt.**

L. 2558. W sprawie egzekucyjnej Mendla Koppelmanna przeciw Hryniowi Zderko o 80 złr. ustanawia się dla z miejsca teraźniejszego pobytu niewiadomego pozwanego celem doręczenia mu uchwał sądowych, kuratorem ad actum Iwana Bodnera z Horocholiny.

O czem się Hrynia Zderka z tem uwiadamia, aby ustanowionemu kuratorowi wszystkie dokumenta ku tegoż obronie służyć mogące wręczył, lub sądowi innego zastępcę zaproponował.

C. k. sąd powiatowy

Bohorodczany 4 stycznia 1880.

(1503 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 7035. C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do wiadomości że w sprawie Abrahama Safrona przeciw Izydorowi Bieleckiemu o 112 złr. z pn. odbędzie się w ts. zabudowaniu w dniu 20 maja 1880 publiczna sprzedaż 1 morga pola położonego w Trembowli nr. 809.

Cena szacunkowa 180 złr. poręczne 18 złr. w. a.

Z c. k. sądu powiatowego

Trembowla 14 lutego 1880.

(1541 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 326. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach w sprawie egzekucyjnej zbiorowej kasy sierocińskiej w Zaleszczykach, przeciw Karolowi Harremu, o zapłacenie kosztów sporu i egzekucyi, rozpisuje ponownie przymusową publiczną sprzedaż realności pod Nr. 143 w Zaleszczykach położonej, wedle księgi własności Tom V., stron. 267, Nr. 7 własności Karola Harrego własnej, a wedle księgi własności Tom VI., stronica 79, Nr. 30 ciężarów, za hipotekę służącej, w trzech na dzień 12 marca, 15 kwietnia i 13 maja 1880 każdym razem o godzinie 10 rano, w zabudowaniu tutejszego sądu wyznaczonych terminach, pod warunkami w uchwale z 28go kwietnia 1879 l. 3117 zatwierdzenymi i już raz ogłoszonymi z tem, że cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 7464 zł. 50 ct. że w pierwszych dwoch terminach powyższa realność tylko nad, lub za cenę wywołania, na trzecim terminie zaś tylko za takową sprzedaną zostanie, którąby na zaspokojenie należytości rządowych i wszystkich na tejże realności ubezpieczonych wierzycieli wystarczała, że na wypadek, gdyby cena takowa uzyskaną być nie mogła, termin do ułożenia warunków ułatwiających na 14 maja 1880, godz 10 rano wyznaczonym został, że jako poręczenie 10 proc. sumy wywołania tj. kwota 746 złr. 45 ct. w gotowiźnie przez kupienia chęć mających, do rąk urzędującej komisyi ma być złożoną, że dla wierzycieli hipotecznych Wigdora Rosenberga i Józefy Harra, co do życia i miejsca pobytu niewiadomych, lub tychże z nazwiska z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców nakoniec dla wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 26 grudnia 1878, jako dniu wygotowania wyciągu hipotecznego do tabuli weszli, prawa zastawu, lub inne prawa rzeczowe na tej realności uzyskali, lub którymby uchwała w cale, albo w należytym czasie doręczoną być nie mogła, kurator w osobie p. Leona Schillera c. k. poczmistrza w Zaleszczykach ustanowiony został, że nakoniec wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i inne warunki sprzedaży w t. s. registraturze wglądnąć, zaś o zaległych podatkach w urzędzie poborowym w Zaleszczykach wiadomość powziąć można.

C. k. sąd powiatowy

Zaleszczyki 17 Stycznia 1870.

(1466 1—3) **Edykt.**

L. 50299. C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza że w tymże, celem ściągnienia od Racheli Bohin na rzecz c. k. uprzyw. galic. akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie resztującego kapitału pożyczkowego 4757 złr. 95 ct. z pn. przymusowa licytacya realności pod l. 79 3/4 we Lwowie położonej, wedle dom. 64 pag. 128 n. 13 haer i pag. 129 n. 17, 18 i 19 haer. dłużniczki Racheli Bohin własnej na dniu 1 kwietnia 1880, o godzinie 9 przedpołudniem się odbędzie, że na pierwszym terminie realność ta ryczałtowo nawet niżej ceny wywołania 11459 złr. w. a. najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostaną, że jako wadyum kwota 573 złr. do rąk komisyi przed rozpoczęciem licytatyi ma być złożoną, że wreście warunki licytacyjne w registraturze tutejszego sądu przejrzeć i odpisać wolno, i że dla nieobecnych Ozyasza Schlummera, Sare i Baschy Fuch, Gołdy Blum i Mojżesza Menkesa, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po dniu 17 maja 1879 jako dniu wydania wyciągu tabularnego, rzeczowe prawa na realności sprzedać się mającej nabyli, lub którymby uchwały tej sprawy egzekucyjnej się tyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, kuratorem adwokat dr. Bobownik, a jego zastępcą adwokat dr. Gajewski mianowany został.

Lwów dnia 3 stycznia 1880.

(1422 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 14226. Złoczowski c. k. miejsko delegowany sąd powiatowy podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że odbędzie się w sądzie tutejszym przymuowa sprzedaż realności l. 39 w Kondratowie Mateusza Mazurczaka własnej na zaspokojenie pretensyi c. k. uprzyw. galic. zakładu kredyt. włościańskiego w kwocie 126 zł. 31 cnt. z pn. dnia 9 kwietnia i dnia 12 maja 1880 li tylko za lub powyżej ceny szacunkowej 430 zł. w. a., zaś w dniu 2 czerwca 1880 i poniżej tej ceny każdym razem o godzinie 9 z rana pod warunkami, które w ts. registraturze przejrzane być mogą, tudzież pod warunkami, iż na wypadek, gdyby gdyby wierzyciele wierzytelności, przed przewidzianem wypowiedzeniem przyjąć nie chcieli obowiązany będzie takowe, o ile cena kupna wystarcza pokryć wadyum 43 złr.

Złoczów 27 stycznia 1880.

(1490 1—3) **Edykt.** L. 8367.

W dniach 1 kwietnia 29 kwietnia i 20 maja 1880 r. o godzinie 10 przed południem zostanie przeprowadzoną przymusowa sprzedarz realności pod Nr. 91 w Rudzie położona, ciała tabularnego, nie stanowiąca Sebestyana Wolaka a względnie tegoż nieobjętej masy spadkowej własna celem zaspokojenia wierzytelności Dawida Kohna w kwocie 7 zł. 20 cnt. w. a..

Akt zastawniczego opisania i oszacowania, tudzież warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Radomyśl dnia 10 Stycznia 1880.

(1550) **Konkurs.**

L. 249/pr. Przy galicyjskich zarządach salinarnych jest do obsadzenia posada asystenta rachunkowości w XI randze z emolumentami jako to: używanie skarbowego mieszkania za spłatą połowy aktywalnego dodatku i z poborem systemizowanego deputatu soli, oraz z obowiązkiem złożenia kaucyi w wysokości rocznej płacy.

Kompetenci o tę posadę mają swe podania przy udowodnieniu kompletnego ukończenia nauk w akademii górniczej, biegłości w koncepcie, znajomości górniczej rachunkowości i zupełnej znajomości języków krajowych, wnieść w przeciągu czterech tygodni w przepisanej drodze do c. k. Prezydyum galicyjskiej krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Lwów dnia 23 lutego 1880.

(1509) **Ogłoszenie**

L. 126. Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu oznajmia, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej Seredyńce powiatu Tarnopolskiego dnia 22 marca 1880 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędzie gminnym Seredyńce.

Tarnopol dnia 27 lutego 1880.

(1548) **Obwieszczenie.**

L. 2355. W Imieniu Jego Cesarskiej Mości. C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 spr. kar. i §. 37 u pr., że treść artykułu umieszczonego w Nr. 2 czasopisma: „Nauka“ z dnia 1 lutego 1880 pod napisem „Nasze ruskoje miszczaństwo“ w ustępie na stronie 71 od słów „oborotnosty w obmaostwi“ do „w sporach s chrystianamy“ zawiera znamiona występku z §. 300 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbrania sąd dalsze rozpowszechnienie tego artykułu.

Lwów dnia 28 lutego 1880.

(1551) **Konkurs.**

L. 251. Celem obsadzenia jednej, ewentualnie dwóch posad koncepistów dla spraw salinarnych przy c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie w X. klasie rangi.

Podania, z udowodnieniem ukończonych wyższych studyów górniczych, praktycznej znajomości gornictwa i hutnictwa solnego, języka niemieckiego i krajowych—należy wnieść do Prezydym c. k. krajowej dyrekcyi skarbu w drodze przełożonej władzy w przeciągu czterech tygodni.

Lwów dnia 23 lutego 1880.

(1250 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1057. C. k. sąd powiatowy w Nisku wiadomo czyni, że w dniu 26 kwietnia 1880 począwszy od godziny 10 z rana, odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 11 w Struży położonej; na 490 złr. oszacowanej.

Zakład wynosi 49 złr. w. a.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Nisko dnia 4 lutego 1880.

(1294 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 11611/79. C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia odnośnie do obwieszczeń z dnia 30 sierpnia 1879 L. 6578 w numerach 231 232 i 233 Gazety Lwowskiej z roku 1879 ogłoszonych, że do przymusowej licytacyi realności pod l. k. 130 subrep. 225 w Piaskach w Starostwie Lwowskiem położonej, Fedka i Pelagii Worynickich własnej, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 183 zł. 1 ct. z pn., wyznacza się nowy termin na dzień 24 czerwca 1880 o godzinie 10 rano, na którym ta realność za jakąkolwiek cenę za złożeniem zniżonego wadyum 20 zł. w tusądowej kancelaryi sprzedaną zostanie.

Dalsze warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec 25 stycznia 1880.

(1462 3—3) **Edykt.**

L. 6963. C. k. sąd powiatowy zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. galic. banku hipotecznego we Lwowie w sumie 1038 zł. 59 kr. przeprowadzi w dniach 30 marca i 3 maja 1880, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusową licytacyę realności Nr. 170 w Padwi położonej, Jana Duja własnej.

Cena wywołania wynosi 2400 zł. a wadyum 240 zł. poniżej ceny wywołania realności ta sprzedaną nie będzie, na wypadek nieuzyskania nawet takiej ceny kupna wyznacza się termin do ułożenia warunków ułatwiających na dniu 24 maja 1880 o godzinie 4 popołudniu, na którym niestawający wierzyciele jako do większości głosów stawających wierzycieli przystępujący uważani będą.

Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny przejrzane być mogą w sądzie.

Dla wierzycieli niewiadomych i tych, którzyby po dniu 10 czerwca 1879 do hipoteki tej realności weszli, ustanowiony został kuratorem adwokat Dr. Brandt w Mielcu.

Mielec dnia 7 lutego 1880.

(1371 3—3) **Edikt.**

Z. 1651. Vom k. k. Bezirks-Gerichte in Tyśmienica wird zur Hereinbringung der dem Abraham Streit gebührenden Forderung pr. 300 fl. ö. W. s. N. G. die exek Feilbiethung der dem Schuldner Mylon Kokotańczuk gehörigen, in Przemiwzuki gelegenen keinen Tabularkörper bildenden und im Pfändungsprotokolle für Sachen der k. k. priv. galiz Rustikal-Credits-Anstalt in Lemberg exekutiv pfandweise beschriebenen u. laut Protokoll de präs. 1 September 1878 Zl. 7523 abgeschäzten Realität sub Nr. 79 bestehend aus dem Wohn-und Wirthschaftsgebäuden und Gründen zu Gunsten des Abraham Streit bewilligt, und zur Vornahme dieser Feilbiethung drei Termine auf den 24 März, den 23 April und den 24 Mai 1880 jedesmahl um 10 Uhr Früh bestimmt mit dem, daß diese Realität in den zwei ersten Terminen nur über, oder um, bei dem dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden wird.

Das Vadium beträgt 84 fl. 50 kr. ö. W., sonstige Lizitationsbedingnisse können in der h. g. Registratur und die etwaigen Steuerrückstände bei dem k. k. Steueramte in Tlumacz eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirks-Gerichte
Tyśmienica 30 Dezember 1879.

(1458 3—3) **Edykt.**

L. 5090. Podaje się do publicznej wiadomości, że dozwolona na rzecz Juliana Sorówki pto 70 złr. z pn. licytacyi realności pod l. 122 w Gródku miasto położonej, wedle Dom II pag. 445 n. 5 haer. Jędrzeja i Elżbiety Rosołowskich własna, odbędzie się w dniu 18 marca, w dniu 22 kwietnia i w dniu 20 maja 1880 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem.

Przy pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na 965 złr. 15 ct. wypośrodkowanej, przy trzecim zaś także niżej tej ceny najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 96 złr. 50 ct.

Akt ocenienia i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Niewiadomych po dzień 2 lipca 1879 wierzycieli hipotecznych powiadamia się, że dla nich kurator w osobie adwokata Dra. Flakowicza w Gródku ustanowiony został

C. k. sąd powiatowy
Gródek 30 listopada 1879.

(1461 3—3) **Edykt.**

L. 5655. C. k. sąd powiatowy w Kopyczyńcach zawiadamia, że na zaspokojenie wierzytelności w kwocie 50 złr. w. a. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności pod l. k. 321 w Kopyczyńcach dłużnika Wasyla Samborskiego własnej, dnia 4 marca, 1 kwietnia i 23 kwietnia 1880 przed południem przedsięwziętą zostanie, i że realność ta w dwóch pierwszych terminach tylko za lub nad cenę szacunkową 235 złr. w. a. na trzecim zaś terminie i poniżej tejże sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 24 złr. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w tus. registraturze.

Kopeczyńce dnia 30 listopada 1879.

(1460 3—3) **Edykt.**

L. 6150. Dnia 4 marca, 8 kwietnia i 13 maja 1880 każdym razem o 10 godzinie rano odbędzie się publiczna licytacya gruntu pod lk. 70 w Mórańcach położonego, nietabularnego Dmytra Broszki własnego, na rzecz Pańka Broszka pto 16 złr. z pn.

Cena szacunkowa 50 złr.

Zakład 5 złr. Dotyczące akta w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy
Krakowiec 15 stycznia 1880.

(1352 3—3) **Edykt.**

L. 5676. C. k. sąd powiatowy zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Józefa Birnbauma, przeciwko Wawrzeńcowi i Antoninie Stelmachom pto 300 złr. w. a. z pn. odbędzie się w dniu 1 kwietnia 1880 o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż realności pod l. k. 278/158 w Wieliczce dłużników własnej, ciało tabularne stanowiącej, nawet poniżej ceny szacunkowej 893 złr. 60 kr. w. a. za jakąkolwiek bądź cenę najwięcej ofiarującemu.

Wadyum 5 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków i wyciąg tabularny, w registraturze leżą do przeglądu.

Wieliczka dnia 3 stycznia 1880.

(1302 3—3) **Edykt.**

L. 1982. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 14812 zł. 27 ct. w. a. z pn. na rzecz galicyjskiej kasy oszczędności odbędzie się dnia 9 kwietnia i 14 maja 1880 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż dóbr Załucze i Wierzbówka Józefy z Słoneckich Kopystyńskiej i Maryi z Kopystyńskich Strzeleckiej własnych.

Cena wywołania poniżej ceny której dobra te na pierwszych dwóch terminach sprzedane nie będą 36058 zł. w. a.

Wadyum 6600 zł. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzyciela hipotecznego Oziasza Drimera z miejsca pobytu nieznanego tudzież dla tych wierzycieli hipotecznych którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 7go września 1879 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. adw. Dra Glogiera a p. adw. Dra Łuczakowskiego zastępcą tegoż.

Tarnopol dnia 16 lutego 1880

(1467 3—3) L. 1886.

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia posady Starosty w randze VII klasy a ewentualnie posad Sekretarzy Namiestnictwa w randze VIII klasy z systemizowanemi dla tychże poborami rozpisuje się niniejszem konkurs do 20 marca bież. roku.

Ubiegający się o jedną z tych posad winni wnieść podania swoje zaopatrone w dowody ukończonych studyów prawniczych i znajomości języków krajowych w powyższym terminie w przepisanej drodze służbowej do Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa
we Lwowie dnia 25 lutego 1880.

(1464 3—3) **Edykt.**

L. 6213. W dniach 26 marca, 28 kwietnia i 20 maja 1880 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż nietabularnej realności pod l. 84 w Horucku powiecie Drohobyckim położonej, Tymka Pawliszaka własnej na zaspokojenie wierzytelności Mendla Süssmana w kwocie 600 złr. wal. austr.

Cena wywołania 1500 złr. w. a.

Wadyum 150 złr. w. a.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Pan Alexanda Jurkiewicz w Medenicach.

Bliższe warunki przejrzeć można w sądzie.

Medenice dnia 28 sierpnia 1879.

(1463 3—3) **Edykt.**

L. 7361. W dniach 26 marca, 28 kwietnia i 20 maja 1880 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż parceli gruntowej „Korytyna" zwanej, do realności pod l. 56 w Horucku starostwie Drohobyckim położonej, Wasyla Dudycza własnej ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie wierzytelności Jurka Dudycza w kwocie 134 złr. 20 ct. w. a. po strąceniu już uiszczonej kwoty 78 złr. 55 ct.

Cena wywołania 140 złr. w. a.

Wadyum 14 złr. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w sądzie.

Medenice 13 października 1879.

(1451 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 301. C. k. sąd powiatowy w Podbużu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 150 złr. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod nr. konsk. 98 subrep. 142 w Smólnie położonej, dłużników Stanisława Dreniów, Stanisława Iwasiutę i Ksenię z Dreniów Iwasiutowej własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego dnia 12 marca, 8 kwietnia i 23 kwietnia 1880, każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 300 złr. w. a. lub wyżej tejże, zaś na tzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 proc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Podbuż dnia 4 lutego 1880.

(1295 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 11612. C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia odnośnie do obwieszczeń z dnia 1 lipca 1879 l. 3257 w numerach 236, 237 i 238 Gazety Lwowskiej z roku 1879 ogłoszonych, że do przymusowej licytacyi realności pod l. 34/45 w Glinnie w Starostwie Lwowskiem położonej Jana i Rozalii Foremnych własnej na zaspokojenie pretensyi 118 zł. 25 ct. w. a. z pn. wyznacza się nowy termin na dzień 20 maja 1880 o godzinie 10 rano, na którym ta realność za jakąkolwiek cenę za złożeniem zniżonego wadyum 15 zł. w tusądowej kancelaryi sprzedaną zostanie.

Dalsze warunki przejrzec można w tusądowej registraturze.

Szczerzec dnia 26 stycznia 1880.

(1296 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 11427. C. k sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia odnośnie do obwieszczenia z dnia 2 sierpnia 1879 l. 4563 w Nr. 215, 216 i 217 Gazety Lwowskiej z roku 1879 ogłoszonego, że do przymusowej licytacyi realności pod l. k. 17/29 w Jastrzębkowie w Starostwie Lwowskiem położonej, Antoniego i Katarzyny Bugryu własnej na zaspokojenie pretensyi 178 zł. 33 ct. w. a. z pn. wyznacza się nowy termin na dzień 7 maja 1880 o godzinie 10 rano, na którym ta realność za jakąkolwiek cenę, za złożeniem zniżonego wadyum 20 zł. a. w. w tusądowej kancelaryi sprzedaną zostanie.

Dalsze warunki przejrzeć moża w tusądowej registraturze.

Szczerzec 15 stycznia 1880.

(1286 3—3) **Edykt.**

L. 15687. C. k. Sąd obwodowy w Samborze wzywa z miejsca pobytu niewiadomych Piotra Turzańskiego, któremu z ustawy jako spadkobiercy przypadł razem z innymi majątek pozostały po:

1) na dniu 24 czerwca 1831 w Turzem zmarłej Annie z Turzańskich Jasienickiej,

2) na dniu 28 czerwca 1831 w tej samej miejscowości zmarłej Katarzynie z Turzańskich Kochanowiczowej,

3) na dniu 1go lipca 1831 w Turzem zmarłej Maryannie z Turzańskich Horodyńskiej,

4) na dniu 2 lipca 1831 tamże zmarłej Zofii z Turzańskich Jaworskiej i

5) na dniu 3go lipca 1831 w Turzem zmarłej Justynie z Turzańskich Stupnickiej,

ażeby się w przeciągu jednego roku zgłosił i oświadczenie do nadmienionych spadków tem pewniej wniósł, gdyż wrazie przeciwnym rozprawy spadkowe z spadkobiercami, którzy się zgłosili i z kuratorem w osobie tutejszego adwokata Dra Budzynowskiego dlań ustanowionym, przeprowadzone będą.

Sambor 31 grudnia 1879.

(1282 3—3) **Edykt.**

L. 32979. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi a mianowicie: reszty X raty 1 października 1879 płatnej w kwocie 112 złr. z procentem zwłoki 10 proc. od 29 kwietnia 1879 do dnia zapłaty, XI raty dnia 1 kwietnia 1879 płatnej 125 złr. z procentem zwłoki 10 proc. od 1 kwietnia 1879 do dnia zapłaty XII raty 1 października 1879 płatnej, 125 złr. z procentem zwłoki 10 proc. od 1 października 1879 do dnia zapłaty pozostającego kapitału do spłacenia w kwocie 1928 złr. 43 ct. oraz obecnie przyznających się kosztów 20 złr. 96 ct. Galicyjskiemu zakładowi kredytowemu ziemskiemu w Krakowie od Wojciecha i Franciszki Sobczyków się należącej odbędzie się w gmachu sądu krajowego w Krakowie dnia 14 kwietnia, 19 maja i 23 czerwca 1880 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę części dóbr Bilczyce w powiecie Wielickim w Galicyi położonej, wedle dom. 511 pag 44 n. 3 haer. do Wojciecha i Franciszki Sobczyków należącej.

Cenę wywołania stanowić będzie suma 5200 złr. jako wartość tych dóbr przyjęta przez galicyjski zakład kredyt. ziemski przy udzieleniu pożyczki.

W pierwszym i drugim terminie sprzedaż nie nastąpi poniżej tej ceny wywoławczej a w trzecim terminie nie poniżej sumy 4000 złr.

Chęć kupna mający winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisy licytacyjnej jako wadyum dziesiątą część ceny kupna t. j. sumę 520 złr. w gotówce, w książeczkach kas wkładkowych galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, lub kasy oszędności miasta Krakowa, lub galicyjskiej kasy oszczędności albo w innych papierach wartościowych, które według obowiązujących przepisów użyte być mogą na lokacye majątków sierocińskich, wedle ostatniego urzędowego kursu giełdy Wiedeńskiej, poprzedzającego dzień licytacyi, przez składającego wadyum wykazać się mającego, jednak nie powyżej nominalnej wartości.

Inne warunki licytacyjne, jak również wykaz hipoteczny można w tut. sąd. registraturze przejrzeć.

Kraków 16 stycznia 1880.

(1291 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1231. C. k. sąd powiatowy w Nisku wiadomo czyni, że w dniu 26 kwietnia 1880, począwszy od godziny 10 z rana, odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 35 w Pławie położonej; na 250 złr. oszacowanej.

Zakład wynosi 25 złr. w. a.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Nisko dnia 10 lutego 1880.

(1253 3—3) **Edykt.**

L. 1199. C. k. sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek podania Joanny i Edwarda Gaska z dnia 11 Października 1879 do l. 48132 dozwolono uchwałą z dnia 25 Października 1879 l. 48132 na podstawie deklaracyi Maryanny Pomianowskiej z daty Lwów 30 maja 1841 intabulacyę wykreślenia kwoty 100 zł. m. k. jako reszty ze sumy 494 zł. 54 kr. m. k. na częściach realności Nr. 111 m. dom. 45 p. 468 n. 11 on. dla Maryanny Pomianowskiej intabulowanej.

Powyższa uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomej Maryannie Pomianowskiej do rąk obecnie w osobie adw. Dr. Krowczyńskiego z zastępstwem adw. Dr. Popławskiego ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem Maryannę Pomianowską, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora, lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosiła, i że celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyła, ileże z zaniechania wyniknąć mógące niekorzystne skutki sobie przypisać musi.

Lwów dnia 24 stycznia 1880.

(1293 3—3) **Edykt.**

L. 11279. C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 28 zł. 35 ct. 28 zł. 35 ct i reszty kapitału 317 zł. 39 ct. z pn. przez c. k. uprzyw. galic. akc. bank hipoteczny przeciw Leibie i Breindli Waldmann wywalczonej przedsięwezmie w tusądowej kancelaryi w dniach 8 maja 17 czerwca i 22 lipca 1880 każdokrotnie o godzinie 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużników pod l. 9 str. 11 now. w Szczercu w Starostwie Lwowskiem położonej ciała tabularnego niestanowiącej.

Cenę wywołania stanowi wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta 1020 zł. zakład wynosi 102 zł.

W terminach powyższych sprzedaż nastąpi nie niżej ceny wywołania, a gdyby takowej nie uzyskano ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 22 lipca 1880 o godzinie 3 po południu.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół opisania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec 22 stycznia 1880.

(1333 3—3) **Edykt.**

L. 4598. W dniach 20 kwietnia, 20 maja i 18 czerwca 1880 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie licytacyi realności Onufrego i Antoniego Czuczmanów własnej pod Nr. k. 28 w Wierzblanach powiecie Kamioneckim położonej, nieintabulowanej, celem zaspokojenia sumy 490 zł. a. w. z pn na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cena wywołania 1000 zł. a. w. wadyum 10 prc.

Przy trzecim terminie realność ta także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Akt opisania, oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć lub w odpisie podnieść w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Busk dnia 15 grudnia 1879.

(1335 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5993. C. k. sąd powiatowy w Ulanowie przedsięweźmie w dniach 5 kwietnia, 3 maja i 7 czerwca 1880 zawsze o godzinie 11 z rana przymusową sprzedaż realności pod nr. k. 100 w Zarzyczu położonej ciała tabularnego niestanowiącej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 140 złr. w. a. wadyum zaś 14 złr. wal. austr.

Resztę warunków licytacyjnych oraz protokół zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Ulanów dnia 2 stycznia 1880.

(1423 3—3) **Edykt.**

L. 12200/79. C. k. sąd pow. miej. del. w N. Sączu zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności Izraela Goldklanga w kwocie 324 zł. wraz z procentami po 6 prc rocznie od dnia 31 marca 1878 bieżącemi kosztami egzekucyi w kwotach 6 zł. 63 ct. 1 zł. 87 ct. 11 zł. 35 ct. 9 zł. 95 ct. i 28 zł. 25 ct. odbędzie się w tymże sądzie przymusowa publiczna sprzedaż ciała hipotecznego pod D. 39 w Kra nem bieżyckiem położonego wykazem hipotecznym L. 1 objętego dłużnika Jana Jurkowskiego własnego na kwotę 5284 zł. w. a. oszacowanego w dwóch terminach a mianowicie na dniu 17 marca 1880 i na dniu 31 marca 1880. każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wadyum licytacyjne wynosi kwotę 528 zł.

Wyciąg tabularny i protokół oszacowania sprzedać się mającego ciała hipotecznego tudzież reszta warunków licytacyjnych mogą być w registraturze sądowej przejrzane

Nowy Sącz dnia 20 stycznia 1880

(1194 3—3) **Edykt.**

L. 987. C k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Wojciecha Sołtykiewicza a względnie tegoż nieznanych prawonabywców, że Władysław Ressel, Aniela Maślankiewicz i Emilia Ressel przeciw nim skargę pod dniem 21 stycznia 1880 l. 987 o ekstabulacyę pozyć Dom I. pag. 37 n 10 cn. ze stanu biernego realności pod l. k. 15 d./14 n. w rynku w Samborze położonej wnieśli, którą to do pisemnego postępowania dekretowaną skargę celem wniesienia obrony w 90 dniach doręczono ustanowionemu kuratorowi adwok. Dr. Kohnowi z zastępstwem adw. Dr. Ehrlicha, którym pozwani należyte środki do obrony udzielić lub innego zastępcę z powiadomieniem sądu ustanowić mają, gdyż inaczej z tego wyniknąć mogące złe skutki sami sobie przypiszą.

Sambor dnia 27 stycznia 1880.

(1218 3—3) **Edykt.**

L. 16967. C. k. sąd obwodowy w Samborze uwiadamia Jerzego Rożniatowskiego, że Antoni Dolski, właściciel części dóbr Krynica, wniósł przeciw niemu pozew de praes. 15 listopada 1879 l. 16967 o uznanie własności części dóbr Krynica Dom. 66. pag. 55 zapisanej i o intabulacyę prawa własności i że dla niego kuratora ad actum p. adwokata Dr. Witza z substytucyą adwokata Wołosiańskiego obu w Samborze ustanowiono.

Wzywa się zatem Jerzego Rożniatowskiego, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub też sądowi swego zastępcę wskazał, w przeciwnym bowiem razie skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Sambor 18 listopada 1879.

(1318 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4097. C. k. sąd powiatowy w Łące ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Georga Schmidt 240 złr. z pn. w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności nr. 23 i 24 w Ortynicach położonych Jana Ortyńskiego Jurcia własnych w dniach 5 maj, 3 czerwca, 8 lipca 1880 każdym razem o gogodzinie 10 rano się odbędzie

Cena wywołania 859 złr. w. a. wadyum 10 od sta.

Dalsze warunki i akta znajdują się w tusądowej registraturze do przejrzenia.

Łąka 31 grudnia 1879.

(1410 3—3) **Konkurs**

L. 3733. Na posadę c. k. ekspedyenta pocztowego w Liszkach za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł. z poborami rocznemi: płacy 150 zł ryczałtu kancelaryjnego 40 zł. i ryczałtu 650 zł. za utrzymywanie jazd posłańczych między Liszkami i Krakowem.

Podania należy wnieść w przeciągu czterech tygodni do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Lwów dnia 23. lutego 1880.

(1380 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 673 C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włość. przeciw Mikołajowi Bandrowskiemu w kwocie 100 zł. w dniach 9 kwietnia, 7 maja i 11 czerwca 1880 publiczna sprzedaż realności pod l. 12 w Krościenku położonej każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 400 zł. a zakładem 40 zł. przeprowadzoną będzie.

Tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej

Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w ts. registraturze przeglądnąć, kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila.

Dobromil dnia 8 lutego 1880

(1316 3—3) **Edykt.**

L. 6978 W dniu 1 kwietnia, 10 maja i 14 czerwca 1880 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Krzeszowicach egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności włościańskiej pod l. 19 wyk. hip. w Ż[illegible]ku położonej dłużnika Franciszka Molika syna Mikołaja własnej.

Wadyum wynosi 350 złr. w. a. zaś cena wywołania 3410 złr. w. a.

C. k. sąd powiatowy

Krzeszowice dnia 30 stycznia 1880.

(1379 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 672. C k. Sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kred. włość przeciw Stefanowi Cycykowi w kwocie 173 zł. 46 ct w dniach 9 kwietnia, 7 maja i 11 czerwca 1880 publiczna sprzedaż realności pod l. 25 w Ardamowie położonej każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 400 zł. a zakładem 40 zł. przeprowadzoną będzie.

Tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w ts. registraturze przeglądnąć, kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila.

Dobromil dnia 8 lutego 1880.

(1378 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 316. C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredyt. włość. przeciw spadkobiercom Grzegorza Łodyńskiego Antoniemu, Maryi i Annie Lodyńskim w kwocie 250 zł. w dniach 9 kwietnia, 7 maja i 11 czerwca 1880 publiczna sprzedaż realności pod l. 18 w Łopusznicy położonej, każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 500 zł. a zakładem 50 zł. przeprowadzoną będzie.

Tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w ts. registraturze przeglądnąć, kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila.

Dobromil dnia 1 lutego 1880.

(1385 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 678. C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kred. włość. przeciw spadkobiercom Piotra Fries, Katarzynie, Piotrowi, Franiszkowi, Adamowi i Janowi Fries w kwocie 150 zł. w. dniach 16go kwietnia, 14 maja i 18 czerwca 1880, publiczna sprzedaż realności pod l. 15 w Rosenbergu położonej, każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 600 zł. a zakładem 60 zł. przeprowadzoną będzie.

Tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w ts registraturze przeglądnąć, kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila.

Dobromil dnia 8 lutego 1880.

(1381 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 674. C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włość. przeciw Fedkowi B[illegible] w kwocie 130 zł. 11 ct. w dniach 9 kwietnia, 7 Maja i 11 czerwca 1880, publiczna sprzedaż realności pod l. 91 w Ardamowie położonej, każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 300 zł. a zakładem 30 zł. przeprowadzoną będzie.

Tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w ts. registraturze przeglądnąć kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila.

Dobromil dnia 8 lutego 1880.

(1290 3—3) **Edykt.**

L. 1234. C. k. sąd powiatowy w Nisku podaje do wiadomości, że Anna Kępska pod dniem 10 lutego 1880 l. 1234 wytoczyła przeciwko niewiadomemu z miejsca pobytu Józefowi Wicięszowi i innym pozew o unieważnienie kontraktu drzierzawy 16tu morgów gruntu pod nr. 112 w Nisku, na który wyznaczonym został termin do rozprawy na dzień 6 kwietnia 1880 o godzinie 9 rano.

Gdy dla Józefa Wicięsza ustanowiono kuratorem tutejszego c. k. notaryusza dr. Zygmunta Ruckiego przeto wzywa się pozwanego, aby albo innego zastępcę sobie wybrał, albo o miejscu swego pobytu doniósł, lub wreszcie kuratorowi potrzebnych środków do obrony dostarczył, gdyż inaczej powstałe z tego zaniedbania złe skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Nisko dnia 10 lutego 1880.

(1334 3—3) **Edykt.**

L. 6343 W dniach 20 kwietnia, 20 maja i 18 czerwca 1880 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya realności Wawrzyńca i Rozalie Motaków własnej pod l. k. 30 w Busku powiecie Kamioneckim położonej, nieintabulowanej celem zaspokojenia sumy 234 złr. 39 ct. z pn. na rzecz zakładu kredytu włościańskiego we Lwowie

Cena wywołania 500 złr.

Wadyum 10 prc.

Przy trzecim terminie realność ta także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Akt opisania, oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć lub w odpisie podnieść w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Busk dnia 15 grudnia 1879.

(1342 3—3) **Edykt.**

L. 739. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Szymona Storma, że w sprawie Naftalego Kranzlera przeciw niemu o 30 złr. termin na 8 kwietnia r. b. wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adw. dr. Alta z substytucyą dr. Reinesa kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem sądowi obwodowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył wrazie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Rzeszów 5 lutego 1880.

(1351 3—3) **Edykt.**

L. 6429. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie powołuje nieobecnych Ewę i Onufrego Patryków, aby do roku jednego, do spadku po beztestamentalnie w Czerymsze zmarłym Iwanie Patryku tem pewniej się zgłosili, gdyż w przeciwnym razie postępowanie spadkowe z ustanowionym dla nich kuratorem Semanem Biłym przeprowadzone będzie.

Rymanów 15 maja 1879.

(1346 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5183 Zawiadamia się niewiadomego z życia i pobytu Wolfa Widerspennig, że rezolucyą z dnia 10 września 1879 l. 2796 dozwolono intabulacyi prawa zastawu dla sumy 1000 złr w. a. na rzecz Sary Ryfki Padawer w stanie biernym należących do Libra Zittra $^3/_4$ części sumy 2500 złr. w. a. intabulowanej na realności Wolfa Widerspennig pod l. 93 st. 170 now. w Dębicy, i że tę rezolucyą dla Wolfa Wider pennig doręcza się ustanowionemu kuratorowi Dawidowi Widerspann z Dębicy.

C. k. sąd powiatowy

Dębica dnia 18 lutego 1880.

(1347 3—3) **Obwieszczenie**

L. 394. Dnia 13 kwietnia 1880 o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna publiczna licytacya połowy realności l. 67 w Dębicy, dłużniczki Franciszki Ciołek własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie pretensyi Jędrzeja Kudłatego w kwocie 53 złr. w. a. zpn.

Cena wywołania wynosi 150 złr.

Wadyum 15 złr. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Dębica dnia 17 lutego 1880.

(1357 1—3) **Edykt.**

L. 53157. C. k. sąd krajowy we Lwowie w sprawie Jana Czyżewskiego, Leopolda, Leonarda, Wincentego i Felicyana Grodzickich, Maryanny Kałuzińskiej, Florentyny Braun, Erazma i Maryanny Godzickich i Klary lo Piątkowskiej 3o Racieskiej, tabularnych współwłaścicieli $^3/_4$ części połowy dóbr Starej wsi Strzylawka górna zwanej w powiecie Grybowskim obwodu Nowosądeckiego położonej, o wdrożenie postępowania amortyzacyjnego celem umorzenia następujacych ciężarów w stanie biernym dóbr Starawieś w obwodzie Nowosądeckim zahipotekowanych, a to:

1) wedle Dom 46 pag 251 n. 5 on. na rzecz Dominika i Franciszki Ossowskich, de praes. 3 listopada 1781 vel 18 czerwca 1784 uskutecznionego wpisu prawa 3 letniego użytku części dóbr Starawieś „Micałkowskie" zwanej, za sumę 1500 złr. z uwidocznieniem następnie zaszłej intromisyi rzeczonych Ossowskich w posiadanie tejże części Micałkowskie zwanej, tudzież wpis samej sumy 1500 złr. następnie na rzecz Wincentego Grądzkiego wedle Dom 46 pag. 252 n. 6. on wskutek cesyi sub praes. 4 sierpnia 1788 przepisanej;

2) wedle Dom 62 pag. 429 n. 7 i 8 on. sub. praes. 16 sierpnia 1784 resp 23 lipca 1783 i 2 lipca 1784 uskutecznionego wpisu dozwolonej na rzecz Franciszki Skrzeczyńskiej przeciw spadkobiercom Bendykta Grądzkiego na dobrach Starawieś egzekucyi celem zaspokojenia prowizyi od sum 12000 złp. tudzież kosztów i t. d., tudzież na rzecz tejże Franciszki Skrzeczyńskiej uskutecznionego wpis, na podstawie wyroku sadu ziemskiego w Czchowie z dnia 11 marca 1782 przyznanych, na własność sum 3000 złp, 5000 złp. i 4000 złp. wraz z uskutecznioną wedle Dom 62 pag. 432 n. 10 on. sub praes. 2 stycznia resp. 18 maja 1798 prenotacyą sekwestracyi dóbr Starawieś na zaspokojenie powyższej sumy 3000 złp.

3) wedle Dom 62 pag. 431 n. 16 on. sub praes. 4 sierpnia 1788 uskutecznionego wpisu sumy 6000 złp. przez Wincentego Grądzkiego na połowie dóbr Starejwsi na rzecz jego żony Gertrudy ze Skarszewskich zapisanej;

4) wedle Dom cod. n. 13 on. sub. praes. 13 listopada 1792 resp. 4 stycznia 1793 uskutecznionego wpisu sumy 1[illegible].000 złp. przez Wincentego Grądzkiego tytułem posagu dla swej małżonki Gertrudy z Skarszewskich od Józefa i Józefy z Mieczkowskich małż. Skarszewskich otrzymanej i na hipotece dóbr Starawieś na rzecz tejże Gertrud ur. Skarszewskiej ubezpieczonej.

5) wedle Dom 62 pag. 432 n. 20 on sub praes. 27 listopada 1880 uskutecznionego wpisu sumy 2700 złp. na zasadzie aktu z dnia 20 marca 1796 przez Tadeusza i Wiktoryę Grądzkich zdziałanego na wyżnej części Starejwsi na rzecz Barbary Ossowskiej ur. Ujejskiej zaintabulowanej; wreszcie

6) wedle Dom 62 pag. 433 n. 24 on sub praes. 20 czerwca 1807 uskutecznionego wpisu obligiem z dnia 7 czerwca 1807 przez Wincentego Rzuchowskiego za Wincentego Eminowicza dzierżawcę dóbr Brzyzawa na rzecz Franciszka Rylskiego resp. jego masy pupilarnej zapisanej kaucyi do 6000 złp. wzywamy niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomych Dominika i Franciszkę Ossowskich, Wincentego Grądzkiego, Franciszkę Skzeczynską, Gertrudę ze Skarszewskich Grądzką, Barbarę z Ujejskich Ossowską, wreszcie Frsneiszka Rylskiego resp. tegoż masę pupilarnej, jak niemniej równie z życia imienia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców i prawonabywców osob dopiero co wymienionych i wszystkich tych, którzyby z tytułu wierzytelności powyższemi pozycyami objętych jakiegokolwiek prawa mieć mniemali, iżby się z takowemi w terminie jednego roku licząc od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej", to jest do 1 lutego 1881 tem pewniej zgłosili, gdyż w razie przeciwnym na żądanie proszących umorzenie wpisów rzeczonych wierzytelności dozwolonem i wykreślenie onychże ze stanu biernego tych dóbr zarządzone będzie

Lwów dnia 22 listopada 1879.

(1515 1—3) **Edikt.**

Z. 1619. Vom k. k. Bezirksgerichte wird bekannt gegeben, es werde zur Hereinbringung der Hersch S[illegible]ffer'schen Forderung von 300 fl. sammt Nebengebühren die executive Feilbietung der dem Ol[illegible] Cz[illegible] F[illegible] B[illegible]bjow, Wasyl Hrynyk gehörigen Realitäten CN. 8 /104, 219, 102 in Kn[illegible] am 1. März, 1. April und 12. Mai 1880 jedesmal um 10 Uhr Vormittags vorgenommen werden.

Peczeniżyn, 7. Oktober 1879.

(1553 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 106. W miejsce zmarłego dnia 21go lutego 1880 adwokata dr. Jana Jabłonowskiego Wydział Izby adwokatów zamianował jeneralnym substytutem adwokata dr. Tadeusza Skałkowskiego, a zastępcą tegoż adwokata d Klemensa Zukotyńskiego.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów dnia 24 lutego 1880.

(1513 1—3) **Edykt.**

L. 7390. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku podaje do publicznej wiadomości, iż na zaspokojenie wierzytelności Ruchli Wangowej w ilości 50 złr. w. a. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym na dniu 9go marca, 9 kwietnia i 11 maja 1880, każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem, przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 187 w Dębinie położonej, ciała tabularnego, nie stanowiącej do Jana Piwcia należącej, która to realność na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej, a na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 11 zł. 50 cnt w. a.

Akt opisania i oszacowania i warunki licytacyjne przejrzeć można w Registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy

Leżajsk dnia 24 lipca 1878.

(1493 2—3) **Edykt.**

L. 8897. C. k. sąd powiatowy w Tarnobrzegu uznaje wskutek uchwały c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie z 20 grudnia 1879 l 8036 Michała Zioła ze Sobowa marnotrawcą i ustanawia dlań kuratorem Walentego Madeja ze Sobowa.

Tarnobrzeg 31 grudnia 1879.

(1504) **Ogłoszenie.**

L. 1430 Komisya hipoteczna c k. sądu powiatowego w Sanoku ogłasza, że dochodzenia miejscowe, celem założenia ksiąg gruntowych w gminie katastralnej Posadzie jaćmierskiej górnej, z dniem 10 marca 1880 rozpoczyna.

Każdy mający interes w zbadaniu stosunków własności i posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, cokolwiek dla wyjaśnienia lub ochrony praw swoich za stósowne uzna.

Sanok dnia 22 lutego 1880.

(1519 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2270. W celu zabezpieczenia dostawy słupów kilometrowych na gościńcu podolski w sekcyach drogowych Kopyczyńce, Tłuste i Zaleszczyki, w zaleszczyckim okręgu budowniczym, odbędzie się na dniu 19go marca 1880 o godzinie 12tej w południe w c. k. Starostwie w Zaleszczykach, licytacya publiczna przez składanie ofert.

Suma fiskalna wynosi 543 zł. 52 ct.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące oraz plany, kosztorys sumaryczny i wykaz cen jednostkowych przejrzane być mogą w wymienionem Starostwie w godzinach urzędowych gdzie także oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum wynoszące 5 odsetek od sumy fiskalnej, z wyrażeniem ceny nietylko cyframi ale także i literami w dniu licytacyi najpóźniej do godziny 12 w południe, wnoszone być mają.

Oferty nieułożone według przepisów lub niepodane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów dnia 20 lutego 1880.

(1356 2—3) **Edykt.**

L. 59969. C. k, sąd krajowy we Lwowie w sprawie galic. kasy oszczędności przeciw Janowi Miczkowskiemu o ściągnięcie resztującej sumy 1867 zł. 54 cnt. w. a z pn. rozpisuje przymusową sprzedaż realności we Lwowie pod l. 370$^1/_4$ pod żonej, wedle dom. 162 p. 163 n. 8 9 i 10 haer. do dłużnika Jana Miczkowskiego należącej a dłużnej sumie wedle dom. 162 pag. 165 n 9 on. za hipotekę służące przez publiczną licytacyę w dwóch terminach, dnia 8 kwietnia i 13go maja 1880, każdym razem o godzinie 10tej przedpołudniem w tut. sądzie odbyć się mającą, na których realność ta tylko wyżej lub za cenę wywołania sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi wartość tej realności, przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 7500 złr. w. a., wadyum wynosi 750 złr. w. a..

Resztę warunków i wyciąg tabularny, przejrzeć można w registraturze sądu tutejszego.

W końcu oznajmia się, że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 18go grudnia 1879 rzeczowe prawa na realności sprzedać się mającej nabyli, lub którymby uchwała niniejsza z jakiego bądź powodu doręczoną być nie mogła, adw. dr. Skałkowskiego kuratorem, a jego zastępcą dr. Krówczyńskiego mianowano.

We Lwowie 31 stycznia 1880.

(1366 2—3) **Edykt.**

L 373. W dniach 9 kwietnia, 10 maja i 11 czerwca 1880 każdocześnie o 10 godzinie przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności Fedia i Oleny Szewczuków własnej pod l. k. 46 w Broszniowie powiatu sądowego Rożniatowskiego położonej, nieintabulowanej, celem zaspokojenia sumy 100 złr. a względnie 93 złr. 76 ct. w. a. z pn. na rzecz zakładu kred. włościańskiego.

Cena szacunkowa 150 złr. jest ceną wywołania, wadyum 10 proc.

Resztę warunków w registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy
Rożniatów 7 lutego 1880.

(1500 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 79/R. s. o W celu stałego obsadzenia poniżej wymienionych posad nauczycielskich w Sanockim okręgu szkolnym rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do końca marca b. r. a mianowicie:

1. W Sanoku przy szkole 4 kl. żeńskiej posada nauczycielki z płacą 450 złr.

Przy szkołach 1 kl. etat z płacą 300 złr. i wolnem pomieszkaniem: 2. w Bachórzu, 3. w Bachórcu, 4. Dylągowej, 5. Grabownicy, 6. Hłudnem, 7. Humniskach, 8. Ruskiej wsi, 9. Trześniowie, 10. Wesołej, 11. Zmiennicy, 12. Klimkówce, 13. Nowosielcach, 14. Nowotańcu, 15. Odrzechowej, 16. Olchowcach, 17. Pakoszówce, 18. Wisłoku wielkim, 19 Baligrodzie, 20 w Trepczy. Przy szkołach filialnych z płacą 250 złr. i wolnem pomieszkaniem: 21. w Bukowie, 22. Laskówce, 23 Malinówce, 24. Niebocku, 25. Pawłokomie, 26. Temeszowie, 27. Ulanicy, 28. Wymnie, 29. Orzechówce, 30 Bazanówce, 31. Bziance, 32. Falejówce, 33. Milczy, 34. Zawadce rymanowskiej. Posada nauczyciela młodszego: 35. w Dubiecku z płacą 300 złr. W Szkołach pod 6, 8, 15, 16, 18, 19, 20, 25, 34, jest wykładowy język ruski; w szkołach pod 13 17 potrzebną jest znajomość języka ruskiego.

Kandydaci lub kandydatki ubiegający się o którąkolwiek z tych posad, mają wnieść podania należycie ostemplowane i w potrzebne dokumenta opatrzone mianowicie wykaz lat służby przez zwierzchności gminne potwierdzone i tabelę kwalifikacyjną, za pośrednictwem swych władz przełożonych do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Sanoku w terminie powyżej oznaczonym.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej
w Sanoku 13 lutego 1880.

(1448 2—3) L. 218/R. s. o.

Ogłoszenie konkursu.

Niniejszem rozpisuje się konkurs, celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich przy szkołach ludowych a mianowicie:

A. w powiecie myślenickim w Pcimiu z płacą 400 złr. w. a. z płacą po 300 zł. w Jaworniku, Radziszowie, Grzechyni, Trzebuni i w Spytkowicach; młodszych nauczycieli: z płacą 270 złr. w. a. w Makowie, z płacą po 240 złr. w. a. w Sułkowicach, Zawoji, z płacą 200 złr. w. a. w Jordanowie

B. w powiecie nowotarskim z płacą 450 złr w Nowym Targu przy 4 klasowej szkole męskiej z płacą po 300 złr. w. a., w Grywałdzie, Białce, Poroninie z płacą po 250 złr. przy szkołach filialnych: w Harklowej, Ludźmierzu, Sromowcach wyżnich i w Szaflarach, młodszej nauczycielki z płacą 270 złr: w Nowym Targu przy 2 klasowej szkole żeńskiej, młodszego nauczyciela z płacą 200 złr. w Krościenku.

Ubiegający się o jedną z tych posad mają wnieść swoje podania opatrzone dokumentami służbowemi i wykazem lat poprzedniej służby do tutejszej c. k. okręgowej Rady szkolnej za pośrednictwem swej władzy przełożonej najdalej do końca kwietnia 1880 r.

Z c. k. okręgowej Rady szkolnej
Myślenice d. 23 lutego 1880.

(1376 2—3) **Edykt.**

L. 14205. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy uwiadamia Aleksandra Małeckiego z życia i miejsca pobytu nieznanego lub tegoż nieznanych spadkobierców, że Felicya z Zabielskich Racięcka i Saturnina Zabielska dnia 13 listopada 1879 do l. 14205 przeciw niemu i Majerowi Leib Schutzmann właścicielowi dóbr Koziny pozew o zapłacenie 1000 zł. w. a, i o zamianę prenotacyi tejże w stanie biernym dóbr Kozina w intabulacyę wnieśli, na który do wniesienia pisemnej obrony termin 90 dni wyznaczono, a dla niego lub jego spadkobierców kuratora w osobie Dr. Rosenberga ustanowiono, temuż pozew z alegatami doręczono.

Wzywa się zatem Aleksandra Małeckiego, lub tegoż sukcessorów, aby wcześnie przed powyższym terminem kuratorowi wszelkie środki do obrony dostarczyli, lub innego zastępcę sobie obrali, inaczej wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypiszą.

Stanisławów 6 grudnia 1879.

(1517 2—3 **Edykt.**

L. 9547. C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszem edyktem wiadomo czyni, że Pinkas Kalisch przeciw Adamowi hr. Dzieduszyckiemu mieszkającemu w Hołowie rusawej w Rosyi gubernia Kamieniec Podolski ostatnia poczta Jórkowka pto 3500 zł. a. w. z pn. pod dniem 19 lutego 1880 do l. 7919 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił wskutek czego dnia 20 lutego 1880 do l. 7919 nakaz zapłaty o zapłacenie rzeczonej sumy wekslowej 3500 zł. a. w. z pn. przeciw temu wydany został.

Ponieważ pozwany mieszka poza obrębem monarchii austryackiej przeto w myśl dekretu nadwornego z dnia 11 maja 1833 l. 2612 z. b. u. s. c. k. sąd krajowy do zastępywania i na niebezpieczeństwo pozwanego tutejszego adwokata Dra R[illegible]ego kuratorem a Dra Tilla tegoż substytutem mianował z którym kuratorem niniejsza sprawa wedle ustawy wekslowej przeprowadzoną będzie.

Niniejszem edyktem wzywa się zapozwanego aby w należytym czasie osobiście stanął lub potrzebne tytuły prawne u ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcy wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 28 lutego 1880.

(1367 2—3) **Edykt.**

L. 374. W dniach 9 kwietnia, 10 maja i 11 czerwca 1880 każdocześnie o 10 godzinie przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności Kostia Kosara własnej pod n. k. 40 subsk. 30 w Rożniatowie powiatu sądowego Rożniatowskiego położonej, nieintabulowanej, celem zaspokojenia sumy 150 złr. i 50 złr. a względnie 113 złr. 98 ct. i 46 złr. 68 ct. w. a. z pn. na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego.

Cena szacunkowa 350 złr. jest ceną wywołania, wadyum 10 proc.

Resztę warunków w registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy
Rożniatów dnia 8 lutego 1880.

(1283 2—3) **Edykt.**

L. 32979. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia wierzycieli hipotecznych części dóbr Bilczyce w powiecie Wielickim w Galicyi położonej, którzyby po dniu 30go października 1879 na hipotekę tejże weszli, lub którymby uchwała sprzedaż tej części dóbr, rozpisująca dla jakichkolwiek przyczyn przed pierwszym terminem licytacyjnym doręczoną być nie mogła, iż uchwałą dnia dzisiejszego rozpisaną została na skutek podania galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, de praes 15 grudnia 1879, l. 32979 przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę powyżej wymienionej części dóbr na zaspokojenie pretensyi tegoż zakładu a mianowicie:

reszty X. raty 16go października 1879 płatnej 112 zł. z procentem zwłoki 10 prc. od 29 kwietnia 1879 do dnia zapłaty.

XI. raty 1 kwietnia 1879 płatnej 125 złr. z procentem zwłoki 10 proc. od 1 kwietnia 1879 do dnia zapłaty,

XII. raty 1 października 1879 płatnej w kwocie 125 zł. z procentem zwłoki 10 proc. od 1 paźdz. 1879 do dnia zapłaty pozostającego kapitału do spłacenia w kwocie 1928 złr. 43 cnt., oraz obecnie przyznających się kosztów w kwocie 20 zł. 96 ct. i że celem strzeżenia ich praw z tego powodu ustanowionym został dla nich kurator w osobie dr. Cseszaka z substytucyą w osobie Dr. Styczenia.

Kraków dnia 17 stycznia 18 0.

(1402 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 11545. Ces. król. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 300 złr. Samuelowi Bienstock od Iwana i Matrony Michajłów się należącej przedsięweźmie w dniach 8 maja, 17go czerwca i 22 lipca 1880, każdokrotnie o godzinie 10 przedpołudniem w tusądowej kancelaryi przymusową licytacyjną sprzedaż 22/39 części realności pod l. 25 w Dmytrzu w Starostwie lwowskiem położonej dłużników własnych.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 465 złr., wadyum wynosi 46 złr. 50 cnt.

Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim terminie także niżej takowej, jednakże tylko za cenę wyrównującą kwotę wszystkich intabulowanych długów.

Gdyby takiej ceny nie uzyskano, ustanawia się do ułożenia warunków licytacyjnych termin w tutejszym sądzie na 22 lipca 1880 o godzinie 3 popołudniu.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po 16 maja 1878 uzyskali, ustanawia się p. Tomasza Albera ze Szczercu jako kuratora.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i protokół oszacowania przejrzeć można w tusądowej kancelaryi.

Szczerzec 25 stycznia 1880.

(1373 2—3) **Edikt.**

Zl. 7182. Vom k. k. Bezirksgerichte in Tyśmienica wird zur Hereinbringung der dem Abraham St[illegible] gebührenden Forderung pr. 284 fl. ÖW. die exek. Feilbiethung der dem Schuldner Oleksa Low[illegible] und gegenwärtig dessen liegenden Verlassenschaftsmaße gehörigen zu Pr[illegible]nieżn[illegible] gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden und im Pfendungsprotokolle z. Zl. 54 3 ex 872 für Sachen der k. k. priv. galiz. Rustikal Credit-Anstalt in Lemberg executiv pfandweise beschriebenen und laut Protokol de praes. 30. April 1879 Z. 3510 abgeschätzten Realität CN 84 bestehend aus dem Wohn und Wirthschafts-Gebäuden und Grunden zu Gunsten des Abr[illegible] bewilligt und zur Vornahme dieser Feilbietung drei Termine auf den 24. März, den 23 April und den 24 Mai 1880 jedesmahl um 10 Uhr Früh bestimmt, mit dem daß diese Realität in den zwei ersten Terminen nur über oder um bei dem dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden wird.

Das Vadium beträgt 145 fl, 70 kr ö. w.

Sonstige Lizitationsbedingnisse können in h. g. Registratur und die etwaigen Steuerrückstände bei dem k. k. Steueramte in Tłumacz eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirks-Gerichte
Tyśmienitz 30 Dezember 1879.

(1368 2—3) **Edykt.**

L. 375 W dniach 9 kwietnia, 10 maja i 11 czerwca 1880 każdocześnie o 10 godzinie przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności Fedia Kurtasza własnej pod l. k. 8 subsk. 83 w Broszniowie powiatu sądowego Rożniatowskiego położonej, nieintabulowanej celem zaspokojenia sumy 267 złr. 50 ct. w. a. z pn. na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego.

Cena szacunkowa 600 złr. jest ceną wywołania, wadyum 10 proc.

Resztę warunków w registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy
Rożniatów dnia 7 lutego 1880.

(1476 2—3) **Konkurs**

L. 1101. Przy sądzie obwodowym Tarnowskim opróżnioną została posada woźnego z roczną płacą 300 zł. dodatkiem aktywalnym 75 zł. undomurowaniem i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub inną przy sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogącą posadę woźnego w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej, z 12 lipca 1872 l. 98 d. p. p. ułożone, wnosić należy w czterech tygodniach od dnia 1 marca 1880 do Prezydyum sądu obwodowego w Tarnowie.

Prezydyum sądu [illegible]owego [illegible]ższego.
Kraków 23 lutego 1880.

(1491 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4123. W dniach 16 marca, 13 kwietnia i 18 maja 1880, każdym razem przed południem sprzedaną będzie przymusowo w tut. c. k. sądzie powiatowym realność pod Nr. 115 w Zbydniowie położona Antoniego i Agnieszki Dziórów własna, na zaspokojenie należytości Simy Beili Anfang w ilości 79 zł. 10 ct. z pn. z tem jednakże zastrzeżeniem, że realność ta przy dwóch pierwszych terminach tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, przy trzecim terminie zaś za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną być może.

Cena wywołania wynosi 380 zł. zakład zaś 38 zł. Warunki licytacyi wolno przejrzeć w registraturze tutejszej.

Rozwadów dnia 8 sierpnia 1879.

(912 2—3) **Edykt.**

L. 4762. Dnia 19 marca, dnia 16 kwietnia i dnia 14 maja 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya realności w Załoścach położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużników Jana i Anastazyi Bazanów własnej, w celu ściągnienia wierzytelności zakładu kred. włośc. we Lwowie w kwocie 252 zł. 61 ct. a. w.

Cenę wywołania stanowi kwota 500 złr. Wadyum 50 zł

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Załośce 18 października 1879.

(1480 2—3) **Edykt.**

L. 6776 Dnia 30 marca, 27 kwietnia i 1 czerwca 1880 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie w sądzie na rzecz Michała Wasika celem zaspokojenia 100 złr. a. w. z pn. przymusowa sprzedaż realności Kazimierza Miguły l. k. 49 w Łękach położonej, niebędącej ciałem hipotecznem.

Cena szacunkowa 1190 złr.

Wadyum 119 złr.

Warunki licytacyjne i akt oszacowania przeglądnąć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Brzesko dnia 30 listopada 1879.

(1502 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 289. C. k. sąd powiatowy w Podbużu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 100 złr. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 30 subrep. 99 w Załokciu położonej, dłużnika Wasyla Zawadzkiego własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego dnia

12 marca
8 kwietnia 1880
23 kwietnia

każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 150 złr. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Podbuż dnia 6 lutego 1880.

(1370 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 378. W dniach 19 kwietnia, 10 maja i 11 czerwca 1880 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 95 w Broszniowie położonej dłużnika Wasyla Tebeszewskiego własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu włościańskiego na zaspokojenie sumy 150 zł. a względnie 113 zł. 98 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem z tem, że na pierwszych dwoch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także i niżej tejże sprzedana będzie. Cena szacunkowa 300 zł.

Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków w tutejszej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.
Rożniatów dnia 7 lutego 1880.

(1530 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2013/pr. C. k. komisya krajowa dla oznaczenia czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku, tudzież dla oznaczenia prawa zastrzeżonego §. 4 ustawy z dnia 30 grudnia 1875 ustanawia w myśl §. 9 tej ustawy do przeprowadzenia dotyczących czynności komisyę miejscową:

w Borszczowie	dla powiatu	Borszczowskiego
w Czortkowie	„ „	Czortkowskiego,
w Dąbrowej	„ „	Dąbrowskiego,
w Horodence	„ „	Horodeńskiego,
w Husiatynie	„ „	Husiatyńskiego,
w Jaśle	„ „	Jasielskiego,
w Trembowli	„ „	Trembowelskiego,
w Wieliczce	„ „	Wielickiego.

Wymienione komisye rozpoczną swoje czynności z dniem 8 marca 1880 i urzędować będą w lokalu starostwa.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z prezydyum Komisyi krajowej dla oznaczenia czystego dochodu z prawa propinacyjnego.
We Lwowie dnia 25 lutego 1880.

Z. 350/52 V.

(1444 2—3)

Kundmachung.

Lieferung von fertigen Bekleidungs- und Ausrüstungs-Sorten für die k. k. Landwehr, im Wege der allgemeinen Konkurrenz.

Das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung beabsichtigt für das Jahr 1880 die Lieferung der nachstehend spezifizirten fertigen Artikel **im Wege der allgemeinen Konkurrenz sicherzustellen,** und erläßt zur Einbringung schriftlicher Offerte hiemit die öffentliche Aufforderung

Die Anzahl der Lieferungsgegenstände ist **approximativ** folgende:

Gegenstand	Hievon sind einzuliefern beim k. k.	
	Landwehr-Ausrüstungs-Haupt-Dep in Wien	Landesschützen-Ausrüstungs-Depot in Innsbruck
	Anzahl der Stücke (Paare)	
10 Stück Distinktions-Bördchen für Waffenröcke		10
352 „ Distinktions-Bördchen für Blousen und Aermelleibel	275	77
179 „ Armstreifen für drei- } jährige Diener	134	45
100 „ Armstreifen für sechs- } jährige Diener	83	17
85 „ Armstreifen für neun- } jährige Diener	78	7
17 „ Kaputzen von Kautschukstoff	17	
118 „ Halsflöre für Landesschützen zu Pferd		118
275 Paar lederne Handschuhe	188	87
18 Stück Porte-épées für Kavallerie	4	14
193 „ Porte-épées für Infanterie	193	
17 „ Unteroffiziers-Brieftaschen		17
1.051 „ rothe Schützenabzeichen für Infanterie	1.051	
166 „ grüne Schützenabzeichen für Schützen	118	48
6.847 „ Halsbinden	6.847	
95 Paar Anschnall-Sporen mit Riemen	28	67
77 Stück Revolver-Anhängschnüre sammt Federhaken	8	69
6 „ adjustirte messingene Trommeln	6	
50 Paar beschlagene Trommelschlägel	50	
1 Stück Signalhörner in A gestimmt		1
38 „ Signalhörner in F gestimmt	38	
157 „ Signalhorn-Anhängschnüre	122	35
6 „ Mundstücke zum Signalhorn		6
18 „ Sattelfilz-Unterlagen	18	
64 „ hölzerne Sättel mit eisernen Zwieseln	17	47
58 „ weiße Pferdedecken (3.64 bis 4.20 Kilogramm schwer — Anbot per 1 Kilogramm.)	13	45
56 Paar Steig-Bügel	11	45
46 Stück Reitstangen allein } unverzinnt	14	32
46 „ Kinnketen mit Haken } unverzinnt	14	32
40 „ Knebeltrensen } unverzinnt	11	29
23 „ Infanterie-Kochgeschirre à 2 Mann	23	
25 „ Kavallerie-Kochgeschirre à 2 Mann	13	12
306 „ komplete kleine Feldflaschen sammt Tragschnur	306	
25 „ Feldflaschen-Tragschnüre allein	25	
9 „ Feldflaschen-Gläser allein	9	
4.253 „ Eßschalen mit Deckel	4.253	
71 „ Striegel mit Handriemen	20	51
89 „ Kartatschen mit Handriemen	20	69
15 Grntrn Requisiten für Werkzeugtaschen der Schuster	1	14
56 Stück hanfene Fußfesseln	11	45
12 „ Tränkeimer	8	4
62 „ Pferdepflöcke, unbeschlagen	12	50
79 „ Fouragestricke	29	50
3 „ Lagerhacken mit Stiel	3	
1 „ Schaufel mit Stiel, für Kavallerie		1
13 „ Schaufeln mit Stiel, für Infanterie		13
2 „ Krampen		2
3 „ Handsägen, komplet		3
10 „ Stemmeisen mit Heft		10
8 „ große Schneckenbohrer		8
5 „ mittlere Schneckenbohrer		5
5 „ kleine Schneckenbohrer		5
5 „ Klammern		5
9 „ Sägefeilen	7	2
2 „ Beißzangen (zum Pionierwerkzeug)		2
5.000 „ Schuhnägel (Mausköpfe)	5.000	
300 „ kurze Drahtstifte	300	
12 „ messingene Einhängringe sammt Kloben zum Trommelreif	12	
24 „ Trommelfelle	24	
6 „ Trommelsaiten	6	
6.175 „ große Viktualien-Säckchen von Kalikot	6.091	84
6.175 „ mittlere Viktualien-Säckchen von Kalikot	6.091	84
6.175 „ kleine Viktualien-Säckchen von Kalikot	6.091	84
26.051 „ messingene Kapseln zu Legitimations-Blättern	8.501	17.550
2.500 Dutzend große weiße numerirte } Metallknöpfe	2.500	
1.390 „ kleine weiße numerirte } Metallknöpfe	1.390	
1.663 „ große gelbe numerirte } Metallknöpfe		1.663
517 „ kleine gelbe numerirte } Metallknöpfe		517
32 „ große weiße glatte } Metallknöpfe	29	3
9 „ kleine weiße glatte } Metallknöpfe	8	1
Anmerkung. Die Nummern der Metallknöpfe werden den **Erstehern** bekannt gegeben werden.		

Zur Richtschnur der hierauf Reflektirenden hat Folgendes zu dienen:

1. Zur Offertverhandlung werden nur solide, vollkommen leistungsfähige Personen, und zwar nur rücksichtlich jener zur Lieferung ausgeschriebenen Artikel zugelassen, welche sie entweder ganz oder durch Beigabe von Zugehör in ihren Fabriken (Werkstätten) erzeugen (§. 2, Punkt 2 der besonderen Lieferungs-Bedingnisse). Zwischenhändler, dann Personen, welche in den im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern das Staatsbürgerrecht nicht genießen, sind von der Lieferung grundsätzlich ausgeschlossen.

Um die Betheiligung an den Lieferungen für das Aerar auf weitere Kreise auszudehnen, werden hier, bei gleich günstigen Anboten, in erster Reihe solche Industrielle berücksichtigt werden, welche nicht schon Mitglieder der Konsortien für die Bemontirung und Ausrüstung des k. k. Heeres sind oder welche nicht zu den Lieferungs-Gesellschaften für die Bemontirung und Ausrüstung der k. k. Landwehr gehören.

2. Die Einlieferung der Gegenstände (§. 6 der besonderen Bedingnisse) hat längstens vier Wochen nach der Annahme der Offerte (vom Datum der ministeriellen Verständigung an gerechnet) zu beginnen, dann in den zwischen den übernehmenden Depots und den Lieferanten zu vereinbarenden bestimmten Fristen derart fortgesetzt zu werden, daß innerhalb der weiteren vier Wochen die Hälfte jedes Gegenstandes abgeliefert wird und endlich in den dem letzteren Termine folgenden vier Wochen die Lieferungs-Verbindlichkeiten vollständig erfüllt sind.

Hiebei ist jedoch dem Ministerium für Landesvertheidigung freigestellt, die Lieferung der am dringendsten erforderlichen Gegenstände bis zu jenem Geldbetrage, welcher vom Gesammtwerthe der Lieferung auf die erste Rate entfällt, schon für die erste Rate zu verlangen, dagegen die Lieferung der minder dringenden Gegenstände auf die zweite Rate zu verschieben.

3. Die schriftlichen Offerte, welche genau nach den Bestimmungen der §§ 1 bis 3 der besonderen Bedingnisse und nach dem unten beigefügten Formulare zu verfassen, zu stempeln, zu instruiren und durch das Vadium zu sichern sind, haben unmittelbar im Einreichungs-Protokolle des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung, und zwar längstens bis 23. März 1880, **zwölf Uhr Mittags,** einzutreffen.

Die Entscheidung über die eingelangten Offerte behält sich das Ministerium für Landesvertheidigung ausdrücklich vor (§ 1 der besonderen Bedingnisse).

4. Im Uebrigen wird auf die Bestimmungen der zu dieser Kundmachung gehörigen besonderen Bedingnisse, vom gleichen Tage, gewiesen, und zwar:

a) bezüglich der Mustermäßigkeit, Größenklasse und Erzeugung der Sorten auf den § 5,

b) hinsichtlich des Vertrags-Abschlusses auf den § 11,

c) rücksichtlich der aus dem Vertrage entspringenden gegenseitigen Rechte und Verbindlichkeiten auf die §§ 8 bis 10, 12 bis 17, und

d) wegen der Bezahlungs-Modalitäten und Stempel-Entrichtung auf die §§ 9 und 18.

5. Die Handels- und Gewerbekammern der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder, sowie die Landwehr- und Landesschützen-Evidenthaltungen, dann die Landwehr- (Landesschützen-) Ausrüstungs-Depots in Wien und Innsbruck sind mit einer Anzahl Exemplare der vorliegenden Kundmachung und der dazu gehörigen besonderen Bedingnisse betheilt worden, um die sich hiefür interessirenden Unternehmer hievon Einsicht nehmen zu lassen.

Offert-Formular.

(50 kr. Stempel für jeden Bogen.)

Ich N. N., wohnhaft in (Ort, Bezirk, Land), erkläre und verpflichte mich hiermit, nachbenannte fertige Bekleidungs- und Ausrüstungs-Sorten für die k. k. Landwehr unter genauer Einhaltung der Lieferungs-Bedingungen und um die beigesetzten Preise und innerhalb der bestimmten Termine auf Grund der Kundmachung vom 18. Februar 1880 liefern zu wollen.

Der zu liefernden Sorten			Preise in österr. Währung			
Anzahl		Benennung	für	fl.	kr.	Sage: Gulden / Kreuzer
A. Einzuliefern beim k. k. Landwehr-Ausrüstungs-Haupt-Depot in Wien.						
	Stück		1 Stück			
	Paar		1 Paar			
	2c.		2c.			
B. Einzuliefern beim k. k. Landesschützen-Ausrüstungs-Depot in Innsbruck.						
	Stück		1 Stück			
	Garnitr.		1 Garnitur			
	2c.		2c.			

Ich bestättige zugleich, daß ich die Muster eingesehen habe, daß mir diese und die Lieferungs-Bedingungen genau bekannt sind und daß ich mich den Letzteren in jeder Beziehung unterwerfe.

Für die richtige Zuhaltung dieses Offertes hafte ich mit dem (laut dem unter abgesondertem Umschlage gleichzeitig eingesendeten Erlagscheine der k. k. Landes-Haupt-Kasse in Wien) erlegten fünfperzentigen Vadium von Gulden, bestehend aus (Werthpapieren, Barschaft), welches dem Lieferungswerthe von fl. kr. entspricht.

Ich erkläre, daß ich mich des Rücktritts-Befugnisses und der im § 862 des a. b. G. B., dann der in den Artikeln 318 und 319 des H. G. B. normirten Fristen für die Annahme meines Versprechens ausdrücklich begebe.

Das von der Handels- und Gewerbekammer in ausgefertigte Leistungsfähigkeits-Zeugniß liegt versiegelt bei (oder: Das Leistungsfähigkeits-Zeugniß wird von der Handels- und Gewerbekammer in direkte an das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung unter Einem eingesendet).

(Eventuell bei Gesellschaften: Als Vertreter der Gesellschaft, an welchen alle Aufträge und Bestellungen von Seite der Landwehr-Behörden zu ergehen haben und welcher die Zahlungen der Verdienstbeträge im Namen der Gesellschaft zu beheben und zu quittiren haben wird, ist N. N. zu N. bestimmt.)

Die oben zur Lieferung offerirten Gegenstände werden in meiner Fabrik (oder: Werkstätte) erzeugt, welche sich zu N. (Gasse, Haus-Nr.) befindet und der Kontrole der Landwehr-Verwaltung jederzeit offen steht.

Datum. Eigenhändige Unterschrift des (der) Offerenten, mit Angabe seines (ihres) Charakters.

Formulare zum Kouvert des Offertes.

An das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung
in Wien.

Offert des N. N., wohnhaft in N., zur Lieferung von Bekleidungs- und Ausrüstungs-Sorten für die k. k. Landwehr, auf Grund der Kundmachung vom 18. Februar 1880.

Formulare zum Kouvert des Vadiums.

An das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung
in Wien.

Erlagschein über fl. (in Werthpapieren, Barschaft) zum Offerte des N. N.

Wien, am 18. Februar 1880.

Vom k. k. Ministerium für Landesvertheidigung.

(1544) **Obwieszczenie.** L. 1908.

Z powodu jednoczesnie rozpisanego wyboru uzupełniającego posła do Izby Deputowanych Rady Państwa z kuryi wielkich posiadłości okręgu wyborczego **Bochnia, Wieliczka, Brzesko,** ogłasza się w myśl §. 25. ustawy z dnia 2go kwietnia 1873 r. (dz. u. p. Nr. 41.) listę wyborców z powyższego okręgu wyborczego z oznajmieniem, że reklamacye mogą być wniesione do c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie w przeciągu 14 dni, licząc od dnia tego ogłoszenia.

Reklamacye wniesione po upływie tego terminu nie będą uwzględnione.

Co do wykonywania prawa wyboru zwraca się uwagę pp. wyborców na postanowienia §. §. 12. 13. 14. 15. i 16go powołanej ustawy państwowej.

Jeżeli posiadłość gruntowa uprawniająca do wyboru w w powyższym okręgu jest wspólną tabularną własnością dwóch lub więcej współposiadaczy, wykonywa z pomiędzy nich prawo wyboru, którego reszta współwłaścicieli wyraźnie pisemnem pełnomocnictwem do tego upoważni.

Uprawnieni do wyboru w kraju zamieszkali, otrzymają karty legitymacyjne wprost z urzędu.

Tych zaś do wyboru w powyższym okręgu wyborczym uprawnionych, którzy w kraju nie mieszkają, wzywa się niniejszem, ażeby o karty legitymacyjne zgłosili się do c. k. Starosty w Bochni.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa

We Lwowie dnia 27 lutego 1880.

Imię i nazwisko uprawnionego do wyboru	Nazwa posiadłości większej uprawniającej do wyboru
Armatowicz Feliks	By..msko, Łąkta górna.
Baranowski Łucyan	Kobyle (część) Borowiczka i Studzianka zwana.
Barber Jakób	Porąbka iwkowska i Iwkowa część III.
Baruch Gustaw	Łagiewniki.
Benoe Atanazy	Niegowice, Klęczany, Marszowice.
Benoe Justyna	Stróże, Borowa, Wola stróżecka, Zakliczyn, Zdonia.
Beym Albin	Sułków, Wola sułkowska.
Bilińska Wiktorya (dożywotniczka)	Raciechowice.
Biliński Stanisław i Helena z Bilińskich Berska	Kwapinka i Mierzeń.
Boguszewski Antoni	Strzelce małe, Strzelce pustka, Szczurowa.
Böhm Ottmar	Janowice.
Bondi Karolina, Karol, Edward, Aleksander i Leopold	Jodłówka, Krzeczów, Żeżawa.
Brzezińscy Julian i Ewelina z Morawskich Dunin	Łazan i Wola podłażańska.
Bzowska Emilia i Oraczewscy Edward, Konstanty, Stanisław i Helena	Kawce, Żerosławice.
Bzowska Wiktorya (dożywotniczka)	Szczurowa, Zabawa, Podwale, Zdarzec.
Chrzanowski Wojciech	Popędzyna.
Chwalibóg Wanda	Wojnicz z przyl. Zamoście, Ratnawa, i Browar wojnicki, Przybysławice z przyl. Marcinkowice.
Chwalibogowska Stanisława	Gay.
Czetsch de Lindenwald Berta	Bierzanów i Kaim.
Dąbska Joanna	Zakrzów.
Damask Zuzanna	Lubomierz.
Dębicka Klementyna hr.	Pierzchów i Pierzchowiec.
Dębicki Juliusz hr.	Niezdanowice i Jaroszówka.
Dobrzyński Tytus	Jurków, Tworkowa, Wytrzyska
Dunikowski Jan	Wojakowa, Dobrocierz.
Dydyński Maryan	Raciborsko.
Etterlein Władysław, Bronisława Goralczykowa, Teodor Etterlein	Górka z przyl. Sokółki i Kopaniny.
Farber Ryfka	Siercza i Klasno.
Feill Józefa	Zręczyce, Podolany.
Fihauzerówna Stanisława, Habichtowa z Fihauzerów Wanda, Grossowa z Fihauzerów Róża, Gross Franciszek, Bielowska Eugenia	Gdów VI scheda.
Giebułtowscy Konrad i Władysław	Łapanów.
Gniewiński Jan	Wakowice, Biadoliny
Goldberg Juda	Sufczyn.
Gołęberska z Kaszewskich Teofila	Grajów.
Gorczyńska Marya	Sowa.
Gostkowska Walerya br.	Lusławice małe.
Götz Jan	Okocim.
Grabczyński Wojciech dr.	Besów, Cerekiew, Wyżyce.
Grabowskie Felicya i Zuzanna	Konary.
Grabowski Piotr	Chorągwica.
Gross de Rosenburg Karol	Wola Nieczkowska.
Güntherowie Marya, Helena, Władysław, Ludwika, Kazimierz, Jadwiga, Justyna, Wanda	Dołęga.
Hałdziński Antoni	Zborczyce i Czyżow.
Helzel Anna	Radłów, Bobrówka, Biadoliny radł., Bielcza, Biskupice radł., Bogumiłowice, Borzęcin, Dołęga, Łętowice, Niedzielisko, Niwka, Rajsko, Wał ruda, Wola radłowska.
Homolaczowa z Sławnickich Klementyna, Homolaczowie Wilhelm, Edmund i Bronisław i Klementyna Grodzicka	Gnojnik.
Hornowie Zygmunt i Nepumucena	Borek fałęcki.
Horoch Kajetan Br.	Kawęciny i Siepraw.
Jakubowski Saturnin Dr.	Kierlikówka.
Jasińscy Sylwester i Aniela	Bieńkowice.
Jastrzębski Edmund	Dębno, Biadoliny, Jastew, Parła, Sterkowice, Wola dębińska.
Jaworski Jan	Krakuszowice.
Jordan Apolonia	Więckowice, Grabno, Rudka.
Jordan Franciszka	Sidzina.
Kałuski Stefan	Zegartowice z przyl. Kwasowice, Bigoszówka i Krzesławice.
Kępińska Katarzyna	Szczurowa, Ryłowa.
Kuesek Karol	Chorowice i Bryczyna.
Kochanowska Ludwika	Olszyny, Roztoka, Sukmanie.
Komar Henryk	Ostrów szlachecki, Ostrów królewski.
Konopka Henryk Br.	Wrząsowice.
Konwent p. p. Benedyktynek w Staniątkach	Brzeźnica, Gorzków, Łazy, Łężkowice, Kółko, Podłęże, Staniątki, Chrość. Podborze, Słomiróg i Suchoraba, Węgrzce wielkie i małe, Ochmanów, Zakrzów i Zakrzowice.
Kopf Józefa	Zakliczyn.
Kopfowa z Bilińskich Marya	Raciechowice część, Sosnów.
Kozicki Jędrzej	Chronow część.
Krasicki Kazimierz hr.	Jasień, Grządy, Pomianowa.
Krasuski Antoni	Piaski drużków.
Kriegshaber Karolina	Niedary, Uście solne.
Kwiecińscy Antoni i Wanda z Cybulskich	Grajów.
Kwieciński Józef	Sławkowice.
Lanckoroński Wiktor Hr.	Gdów (część), Falkowice.
Łasiński Franciszek	Przyborów, Łąki, Rudy, Rysie.
Lasko Wincenty	Wrzępia z przyległ. Michale i Radziejów.
Lasocki Bronisław	Dębniki.
Lasotowie Józef i Katarzyna	Tymowa część.
Lebowski Oswald	Wola Przemykowska, Kopacze.
Leśniak Jakób	Wróblowice.
Lgoccy Kazimierz i Kamila	Królówka, Lipnica górna i dolna.
Lipowski Adolf br.	Hucisko, Winiary, Rudnik, Niżowa.
Łopaccy Władysław, Ludwik, Henryk, Andrzej i Bronisława z Łopackich Garbaczyńska	Cichawka, Leszczyna.
Łucki Leon	Chrzów część.
Marasse Adam	Tworkowa, Iwkowa, Jurków, Wytrzyska.
Merczyński Ferdynand	Wesołów.
Marfiewicz Antoni	Brzesko i Brzozowice, Jadowniki, Maszkienice, Słotwina.
Meyster Tytus	Wieruszyce, Wola wieruszycka, i Brzezowa.
Miętuszewska z Wątróbków Aniela	Pawlikowice i Taszyce, Rożnowa, Mietniów (część) Osada za Laskowcem zwana.
Millit Szaja	Bodzanów.
Monderer Abelard	Buczyna, Gierczyce, Nieszkowice małe.
Morawiecki Wojciech	Kunice.
Mühleisen Marya	Kobierzyn.
Niedzielski Erazm	Bogucice, Czarnochowice, Sledziejowice, Brzegi, Kokotów, Strumiany.
Niedzielski Stanisław	Zabawa.
Niwicka z Gostkowskich Wanda	Podjasień z przyl: Rybie stare.
Niwicki Teodor	Ujazd.
Niwicki Lubin i Wesołowski Konstanty	Rdzawa.
Ostrzeszewicze Ignacy i Franciszka	Skotniki.
Oszacki Stanisław	Czechówka.
Ożegalscy Józef, Helena, i Józefa Ożegalska (dożywotniczka)	Kamionna, Pasierbice.
Padlewscy Józef i Amalia	Liberków.
Padlewscy Władysław i Marya	Barczków.
Pęgowski Władysław	Sobolow.
Popielowa Marya	Zbydniow.
Przyborowska Kasylda	Stojowice.
Przychocka Anna br.	Bilczyce i Surówka.
Radomyska Felicya z Marynowskich	Tarnawa.
Rogojski Leonard	Kąty, Drużków pusty, Grabie.
Romer Feliks hr.	Węglówka, Wierzbanowa, Wiszniowa.
Romer Michał	Wiatowice.
Schoepf Sabina	Dobranowice i Wola dobranowicka.
Serkowscy Emil i Rozalia	Jugowice.
Skrzyński Aleksander	Boczow.
Skuta Aleksander	Jawczyce.
Słapa Ignacy	Lusina.
Stadnicki Jan hr.	Wielkawieś, Milówka.
Starowiejski Stanisław	Korabniki, Kurdwanow dolny, Wola duchacka.
Starowiejski Jan	Piaski wielkie i małe, Rajsko, Rząka.
Stein Wilhelmina br.	Krzyszkowice.
Sternlicht Izak	Łąkta dolna.
Stonawscy Ludwik, Marya, Karol, Aniela, Paweł i Hermina	Tomaszkowice.
Straszewska Jadwiga	Zdrobec z przyl. Isep
Syrowy Wacław	Gwoździec średni czyli „Dział“.
Szczerba Edward	Wesołów, Olszowa.
Szujscy Roman i Józefa z Stobnickich	Tymowa części Bełkowszczynna, Pawłowszczyzna i Buszówka zwane i Tymowa II scheda.
Szumski Lepold	Filipowice z przyl. Dogale.
Tański Adam	Liplas i Bylczyce część.
Tennenbaum Majer	Zatoka.
Tomaszewska z Fihauserów Leokadya i Dorowska z Fihauserów Anastazya	Stadniki.
Trzeciak Henryk	Dąbrówka.
Turnau Henryk	Brzezowa, Dobczyce i Kornatka.
Wątorek Piotr	Gruszów.
Weissenbach Hugo	Sieradzka, Zonia.
Wiśnickie probostwo	Stradomka.
Wiśniewski Romuald	Przebieczany.
Włodek Roman	Sygneczów.
Włodkowie Zdzisław i Albina z Götzów	Dąbrowica Chrostowa, Podgrodzie, Wieniec, Gosprzydowa i Niewiarów część Modrzejówka zwana.
Wojczyński Antoni	Sułów i Dołki.
Zakrzewski Eustachy	Zborówek.
Żarnowiecki Ignacy	Ochojno.

Imię i nazwisko uprawnionego do wyboru	Nazwa posiadłości większej uprawniającej do wyboru
Zdzieński Aleksander	Grodkowice i Łysokanie, Płaszów, Przewóz, Rybitwy.
Żelechowski Jan	Rzeszotary.
Żelichowski Stanisław	Nieprześna.
Żeleńska Kamila	Cichawa.
Zeliński Stanisław	Brzezie Dąbrowa Szarów.
Zimmermanowie Mojżesz i Chana	Borek.
Zubrzycki Józef	Kępanów.

(1465 1—3) **Edykt.**

L. 212. C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu podaje do powszechnej wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Mojżesza Kamfa w kwocie 140 zł. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 8go kwietnia i 7go maja 1880 każdym razem o godzinie 10tej z rana egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l. 33 w Rytrze położonej, ciało hipoteczne stanowiącej, dłużnika Jana Tomasiaka własnej.

Cena wywołania wynosi 2049 zł.

Wadyum 205 zł. w. a.

Resztę warunków jako też wykaz hipoteczny i akt oszacowania można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. Adolfa Vayhingera.

Z c. k. Sądu powiatowego
Stary Sącz 10 lutego 1880.

(1300) **Erkenntniß.**

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 17. Februar 1880, Z. 399/M I, der in Genf erscheinenden Zeitschrift „Le Revolité-Organe socialiste" auf Grund des § 26 der Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Ländern entzogen.

(1360) **Erkenntnisse**

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Klagenfurt hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 14. und 15. Februar 1880, Zl. 1377 und 1405, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Der österreichische Protestant" Nr. 3 vom 10. Februar 1880 wegen des Artikels „Die Giebigkeiten der Evangelischen an katholische Pfarrer und Meßner und Artikel 9 des interconfessionellen Gesetzes vom 25. Mai 1868" nach § 300 St. G., dann der Zeitschrift „Blätter für die Alpenländer Oesterreichs" Nr. 7 vom 12. Februar 1880 wegen des Artikels „Aus des Verfassers Tagebuch vom Jahre 1849" von „All diese Vortheile" bis „ist nur ein Flickwerk" nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 14 Februar 1880, Z. 3454, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Politik" (Abendausgabe) Nr. 40 vom 10. Februar 1880 wegen des Correspondenzartikels „Wien, 8. Februar (O. K.)" nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 7. Februar 1880, Zl. 853/107, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Edinost" Nr. 5 vom 4. Februar 1880 wegen des Artikels „Dopisi na Prepoleu va mižui srbsko-turki granici dne 31. Decembra 1879" beginnend mit „Et. me! Eto me! Prdi vrh" nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 10 Februar 1880, Zl. 2990, die Weiterverbreitung der in London erscheinenden Zeitschrift „Freiheit" Nr. 3 vom 17. Jänner 1880 wegen des Correspondenzartikels „Wien, im Jänner 1880" nach den §§ 63, 64 und 65 a und b St. G., wegen des Gedichtes „Die schlesischen Weber" nach § 122 a St. G., dann wegen der Artikel „Was aber soll geschehen" und „Wat Tyller" nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßegericht in Böhm.-Leipa hat auf Antrag der kais. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 14. Februar 1880, Z. 601 Stff., die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Abwehr" Nr. 886 vom 11. Februar 1880 wegen des Leitartikels „Kampf für Schule und Freiheit" nach § 302 St. G. verboten.

(1041) **Erkenntnisse.**

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landes- als Preßgericht in Strafsachen zu Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 5 der Oesterr.- ung. Sparcasse-Zeitung ddo 6. Februar 1880 durch den Aufsatz: „Eine zum mindesten höchst sonderbare ministerielle Entscheidung" das Vergehen nach den §§ 300 und 302 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien am 10. Februar 1880.
Weitenhiller m. p.
Pittinger m. p. k. k. Rathssecretär.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht in Wien in Strafsachen als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 872 der Zeitschrift „Sonntag-6-Uhr-Abendblatt" ddo 1. Februar 1880 durch den darin unter der Aufschrift: „Wir haben Märkte zu erobern" enthaltenen Artikel in der Stelle vom Beginne bis „von den Eroberungen der Märkte" das Verbrechen nach § 63 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St P O, das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien am 9. Februar 1880.
Weitenhiller m. p.
Pittinger m. p.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers:

Das k. k. Landesgericht Wien in Strafsachen als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, das der Inhalt der Druckschrift: „Das Tagebuch 1810", Wien, Verlag von Jos. A. Massanetz und Comp., Druck von K. Fritz in Rudolfsheim, das Vergehen nach § 516 St. G. begründe. und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 9. Februar 1880.
Weitenhiller m. p.
Pittinger m. p.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 31 Jänner 1880, Zahl 2266 und 2269, die Weiterverbreiung der in New-York erscheinenben Zeitchrift „Dělnické listy" Nr. 304 vom 22. Dezember 1879 wegen des Artikels „Vláda a Kapitál" nach § 302 St. G., dann der in Zürich erscheinenden Zeitschrift „Der Sozialdemokrat" Nr. 1 vom 4 Jänner 1880 wegen des Artikels „Oesterreich-Ungarn" nach § 65 a St. G. verboten.

(1040) **Erkenntnisse.**

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Straffachen zu Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 2 der Druckschrift „Mittelstraße", Gobelsburg ddo 2. Februar 1880, zweite Auflage durch den Aufsatz unter dem Titel: „Ueber die Gerechtigkeit der Steuervertheilung" das Vergehen nach §§ 300 und 302 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien am 7 Februar 1880.
Weitenhiller m p.
Pittinger m. p., k. k. Rathssecretär.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Strafsachen zu Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Drusischrift „Die Zeiten sind schlecht", gezeichnet mit „J Neve 22, Percy Street Tottenham Courtroad London W." das Verbrechen nach § 65 a und die Vergehen nach §§ 302 und 305 Straf. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien am 7 Februar 1880.
Weitenhiller m. p.
Pittinger m. p., k. k. Rathssecretär.

(1512 1—3) **Edykt.**

L. 14873 C. k. sąd powiatowy w Leżajsku podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności Salki Bellera w ilości 84 złr. z pn odbędzie się w gmachu sądowym na dniu 9go marca, 9go kwietnia i 11 maja 1880, każdym razem o godzinie 10 rano, publiczna przymusowa licytacya części realności, pod l. 76 w Grodzisku górnem położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej do Jędrzeja Czerwonki należącej, która to część realności na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej, a na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 45 złr. 30 ct.

Akt opisania oszacowania i warunki licytacyjne, przejrzeć można w registraturze sądowej.

Leżajsk 30 grudnia 1878.

Doniesienia prywatne.

Dnia 12go marca 1880 odbędzie się w sali Radnej miejskiej w Przemyślu

Walne Zgromadzenie

Członków

Towarzystwa Zaliczkowego rolnego w Przemyślu.

Porządek dzienny:

1) Zagajenie obrad przez prezesa Rady zawiadowczej.
2) Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności w roku 1879.
3) Sprawozdanie Rady nadzorczej i wnioski do uchwały:
 a) udzielenia Dyrekcyi absolutoryum z czynności za rok 1879.
 b) rozdziału czystego zysku.
4) Zatwierdzenie wyboru Dyrektora.
5) Wybór czterech członków Rady nadzorczej w miejsce wylosowanych.

Zygmunt Dembowski
Prezes Rady nadzorczej.

Antoni Dąbrowski
Członek i Sekretarz Rady nadzorczej.

Bilans za r. 1879 wystawiony do przejrzenia w biurze Towarzystwa w godzinach urzędowych. (1521 1 - 2)

Zawiadomienie.

(1527)

P. T. członków ***Spółki zaliczkowej Stowarzyszenia urzędników we Lwowie*** z nieograniczoną poręką, tak miejscowych jako też i zamiejscowych uprzejmie się wzywa, by wszelkie korespondencye, podania i przesyłki pieniężne, czy to listownie lub za przekazami pocztowemi, tyczące się spraw tejże Spółki, nie do osoby tylko pod adresem: „Dyrekcya Spółki zaliczkowej Stowarzyszenia urzędników we Lwowie" przesyłali, gdyż w przeciwnym razie Dyrekcya na siebie żadnej odpowiedzialności nie bierze, a podania uwzględnione nie zostaną.

Również zawiadamia się panów członków tejże Spółki, że stopa procentowa od wkładek oszczędności wskutek uchwały walnego zgromadzenia z dnia 18 lutego 1880 z 6% na 5% od 1 marca 1880 r. począwszy, zniżona została.

Dyrekcya Spółki zaliczkowej Stowarzyszenia urzędników.
We Lwowie d. 28 lutego 1880.

(1527 1—3) *Maksymowicz.*

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12, dom Wernera.